

Euroopan unionin virallinen lehti

C 251

47. vuosikerta

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

9. lokakuuta 2004

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

I Tiedonantoja

Tuomioistuimien

TUOMIOISTUIMEN

2004/C 251/01	Asia C-234/04: Landesgerichts Innsbruckin 26.5.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Rosmarie Kapferer vastaan Schland & Schick GmbH	1
2004/C 251/02	Asia C-245/04: Verwaltungsgerichtshofin 26.5.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa EMAG Handel Eder OHG vastaan Finanzlandesdirektion für Kärnten	2
2004/C 251/03	Asia C-246/04: Verwaltungsgerichtshofin 26.5.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asioissa 1) Turn- und Sportverein Waldburg vastaan Finanzlandesdirektion für Oberösterreich ja 2) Edith Barris vastaan Finanzlandesdirektion für Tirol	2
2004/C 251/04	Asia C-288/04: Unabhängiger Finanzsenat, Aussenstelle Wienin, 28.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa AB vastaan Finanzamt für den 6., 7. und 15. Bezirk	3
2004/C 251/05	Asia C-295/04: Giudice di pace di Bitonton 30.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Manfredi Vincenzo vastaan Lloyd Italico Assicurazioni	3
2004/C 251/06	Asia C-296/04: Giudice di pace di Bitonton 30.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Antonio Cannito vastaan Fondiaria Sai SPA	3
2004/C 251/07	Asia C-297/04: Giudice di pace di Bitonton 30.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Nicolò Tricarico vastaan Assitalia Assicurazioni SPA	4

FI

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2004/C 251/08	Asia C-298/04: Giudice di pace di Bitonton 30.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Pasqualina Murgolo vastaan Assitalia Assicurazioni SPA	4
2004/C 251/09	Asia C-302/04: Szombatheleyi Városi Biróság (Unkari) 10.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Ynos Kft. vastaan János Varga	5
2004/C 251/10	Asia C-336/04: Commissione Tributaria Provinciale di Porderone 2. jaoston 14.7.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Banca Popolare FriulAdria S.p.A. vastaan Agenzia Entrate Ufficio Porderone	5
2004/C 251/11	Asia C-339/04: Consiglio di Staton kuudennen jaoston 24.2.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Nuova società di telecomunicazioni S.p.a. vastaan Ministero delle comunicazioni	6
2004/C 251/12	Asia C-340/04: Tribunale Amministrativo Regionale della Lombardia, Sezione Terza, 27.5.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa nro 265/2004 Carbotermo S.p.a. vastaan Comune di Busto Arsizio, väliintulijana AGESP S.p.a., ja asiassa nro 887/2004 Consorzio Alisei vastaan Comune di Busto Arsizio, väliintulijoina AGESP S.p.a. ja A.G.E.S.I	6
2004/C 251/13	Asia C-341/04: Supreme Courtin, Irlanti, 27.7.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Eurofoods IFSC Ltd., joka koskee Companies Acts 1963—2003:tä, Enrico Bondi vastaan Bank of America N.A., Pearse Farrell (nimettynä selvittäjänä), Director of Corporate Enforcement ja Certificate/Note holders	7
2004/C 251/14	Asia C-343/04: Oberster Gerichtshofin 21.7.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Land Oberösterreich vastaan ČEZ, a.s.	8
2004/C 251/15	Asia C-344/04: High Court of Justicen (Yhdistynyt kuningaskunta), Queen's Bench Division (Administrative Court), 14.7.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa The Queen, International Air Transport Associationin hakemuksesta, vastaan Department for Transport ja asiassa The Queen, European Low Fares Airline Associationin ja Hapag-Lloyd Express GmbH:n hakemuksesta, vastaan Department for Transport	8
2004/C 251/16	Asia C-346/04: Bundesfinanzhofin 26.5.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Robert Hans Conijn vastaan Finanzamt Hamburg-Mitte-Altstadt	9
2004/C 251/17	Asia C-354/04 P: Pro Amnistia- yhdistyksen, J.M.Olano Olanon ja J. Zelarain Errastin 17.8.2004 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-333/02, Gestoras Pro Amnistia, J.M. Olano Olano, J. Zelarain Errasti vastaan Euroopan unionin neuvosto, väliintulijoina vastaajan puolella Espanjan kuningaskunta sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, 7.6.2004 antamasta määräyksestä	9
2004/C 251/18	Asia C-355/04 P: Association SEGI:n, A. Zubimendi Izagan ja A. Galarragan 17.8.2004 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston 7.6.2004 antamasta määräyksestä asiassa T-338/02, Association SEGI, A. Zubimendi Izaga, A. Galarraga vastaan Euroopan unionin neuvosto, väliintulijoina vastaajan puolella Espanjan kuningaskunta ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta.	10

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2004/C 251/19	Asia C-373/04 P: Euroopan yhteisöjen komission 27.8.2004 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (viides jaosto) yhdistetyissä asioissa T-153/01 ja T-323/01, M. Alvarez Moreno vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 10.6.2004 antamasta tuomiosta	10
2004/C 251/20	Asian C-55/04 poistaminen rekisteristä	11
ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN		
2004/C 251/21	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin valinta	12
2004/C 251/22	Jaostojen puheenjohtajien valinta	12
2004/C 251/23	Tuomarien jakaminen jaostoihin	12
2004/C 251/24	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 29 päivänä huhtikuuta 2004, yhdistetyissä asioissa T-236/01, T-239/01, T-244/01— T-246/01, T-251/01 ja T-252/01, Tokai Carbon Co. Ltd ym. Vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kilpailu — Kartelli tai muu yhteisjärjestely — Grafiittielektrodimarkkinat — Hintojen vahvistaminen ja markkinoiden jakaminen — Sakkojen määrän laskeminen — Seuraamusten päällekkäisyys — Sakkojen laskennasta annetut suuntaviivat — Sovellettavuus — Kilpailusääntöjen rikkomisen vakavuus ja kesto — Raskauttavat olosuhteet — Lieventävät olosuhteet — Maksukyky — Yhteistyö hallinnollisen menettelyn aikana — Maksuehdot)	13
2004/C 251/25	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 20 päivänä heinäkuuta 2004, asiassa T-311/02, Vitaly Lissotschenko ja Joachim Hentze vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (Yhteisön tavaramerkki — Sanamerkin LIMO rekisteröintihakemus — Rekisteröinnin ehdoton hylkäysperuste — Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta)	15
2004/C 251/26	Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys, 28 päivänä kesäkuuta 2004, asiassa T-342/99 DEP, Airtours plc vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Oikeudenkäyntikulujen määrän vahvistaminen — Solicitoreiden ja barristereiden palkkiot — Taloustieteilijöiden palkkiot — Arvonlisäverokulut)	15
2004/C 251/27	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys, 8 päivänä heinäkuuta 2004, asiassa T-341/02, Regione Siciliana vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (EAKR — Asetus N:o 4253/88 — Taloudellisen tuen päättäminen — Kumoamiskanne — Yksityistä suoraan koskeva päätös — Tutkimatta jättäminen)	15
2004/C 251/28	Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys, 15 päivänä kesäkuuta 2004, asiassa T-21/03, S vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö — Kumoamiskanne — Ammattitauti — Taudin toteaminen ammattitaudiksi — Tiettyjen asiakirjojen poistamista lääketieteellisen lautakunnan asiakirja-aineistosta koskeva vaatimus — Vaatimuksen hylkääminen — Asianomaiselle vastainen toimi — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)	16
2004/C 251/29	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys, 5 päivänä heinäkuuta 2004, asiassa T-39/03, DaimlerChrysler AG vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (Yhteisön tavaramerkki — Takaisinsaanti — Väitteen peruuttaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)	16
2004/C 251/30	Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys, 2 päivänä heinäkuuta 2004, asiassa T-256/03, Bundesverband der Nahrungsmittel- und Speiseresteverwerter eV ja Josef Kloh vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kumoamiskanne — Asetus (EY) N:o 1774/2002 — Päätös 2003/328/EY — Ruokajätteen käyttö sikojen ruokinnassa — Tutkimatta jättäminen)	16
2004/C 251/31	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys, 2 päivänä heinäkuuta 2004, asiassa T-422/03 R II, Enviro Tech Europe Ltd ja Enviro Tech International Inc. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Väliaikainen oikeussuoja — Direktiivit 67/548/ETY ja 204/73/EY — Tutkittavaksi ottamisen edellytykset)	17

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2004/C 251/32	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys, 2 päivänä heinäkuuta 2004, asiassa T-76/04 R, Bactria Industriehygiene-Service Verwaltungs GmbH & Co. KG vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Välitoimet — Asetus N:o 2032/2003 — Biosidivalmisteet — Hakemuksen tutkittavaksi ottaminen)	17
2004/C 251/33	Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys, 2 päivänä heinäkuuta 2004, asiassa T-78/04, Sumitomo Chemical (UK) plc vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Välitoimet — Asetus N:o 2032/2003 — Biosidivalmisteet — Hakemuksen tutkittavaksi ottaminen)	17
2004/C 251/34	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys, 9 päivänä heinäkuuta 2004, asiassa T-132/04, André Bonnet vastaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuin (Henkilöstö — Edeltävä hallinnollinen menettely — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)	18
2004/C 251/35	Asia T-163/04: Michael Schäferin 30.4.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	18
2004/C 251/36	Asia T-193/04: Hans-Martin Tillackin 1.6.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	19
2004/C 251/37	Asia T-237/04: Ultradent Products Inc:n ja Michael J.S. Renoufin 14.6.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	19
2004/C 251/38	Asia T-257/04: Puolan tasavallan 28.6.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	20
2004/C 251/39	Asia T-258/04: Puolan tasavallan 28.6.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	21
2004/C 251/40	Asia T-262/04: BIC S.A. -nimisen yhtiön 25.6.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan nostama kanne	22
2004/C 251/41	Asia T-263/04: BIC S.A. -nimisen yhtiön 25.6.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan nostama kanne	22
2004/C 251/42	Asia T-273/04: Brandt Industriesin 7.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	23
2004/C 251/43	Asia T-278/04: Jabones Pardo, S.A:n 9.7.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (SMHV) vastaan nostama kanne	23
2004/C 251/44	Asia T-282/04: Italian tasavallan 9.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	24
2004/C 251/45	Asia T-284/04: UPS Europe NV/SA:n ja UPS Deutschland Inc. & co OHG:n 12.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	25
2004/C 251/46	Asia T-286/04: Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan 9.7.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	25
2004/C 251/47	Asia T-288/04: Kris Van Neyghenin 15.7.2004 alueiden komiteaa vastaan nostama kanne	26

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2004/C 251/48	Asia T-292/04: Caremar S.p.A:n ym. 19.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	26
2004/C 251/49	Asia T-295/04: Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaénin 22.7.2004 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne	27
2004/C 251/50	Asia T-297/04: Cristóbal Gallego Martínezin, Benito García Brurgosin ja Antonio Parras Rosan 22.7.2004 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne	27
2004/C 251/51	Asia T-304/04: Italian tasavallan 22.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	27
<hr/>		
	II <i>Valmistavat säädökset</i>	
	
<hr/>		
	III <i>Tiedotteita</i>	
2004/C 251/52	Tuomioistuimen viimeisin julkaisu <i>Euroopan unionin virallinen lehti</i> EUVL C 239, 25.9.2004	29

I

(Tiedonantoja)

TUOMIOISTUIN

TUOMIOISTUIN

Landesgerichts Innsbruckin 26.5.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Rosmarie Kapferer vastaan Schland & Schick GmbH

(Asia C-234/04)

(2004/C 251/01)

Landesgerichts Innsbruck on pyytänyt 26.5.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 3.6.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Rosmarie Kapferer vastaan Schland & Schick GmbH seuraaviin kysymyksiin:

A) Asiaa ensimmäisenä oikeusasteena käsitelleen tuomioistuimen ratkaisu toimivaltaa koskevassa kysymyksessä:

1) Onko EY 10 artiklassa vahvistettua yhteistyön periaatetta tulkittava siten, että myös kansallisella tuomioistuimella on yhteisöjen tuomioistuimen asiassa Kühne & Heitz annetussa tuomiossa esitettyjen edellytysten mukaisesti velvollisuus tutkia uudelleen ja kumota lainvoimainen oikeuden päätös, jos ilmenee, että päätös on yhteisön oikeuden vastainen? Liittykö oikeuden päätösten uudelleentutkintaan ja peruuttamiseen mahdollisesti muita edellytyksiä kuin hallintopäätösten uudelleentutkintaan ja peruuttamiseen?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

Onko Zivilprozessordnungin (Itävallan siviiliprosessilaki) 534 §:ssä yhteisön oikeuden vastaisen päätöksen purkamiselle asetettu määräaika yhteensopiva yhteisön oikeuden täyden vaikutuksen periaatteen kanssa?

3) Samoin jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

Onko kansainvälisen (tai alueellisen) toimivallan puuttuminen, jota ei ole korjattu tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001⁽¹⁾ (jäljempänä neuvoston asetus) 24 artiklan mukaisesti, yhteisön oikeuden vastaisuus, jonka perusteella tuomioistuimen ratkaisun oikeusvoimaisuuteen voidaan kyseisten periaatteiden mukaisesti puuttua?

Jos kolmanteen kysymykseen vastataan myöntävästi:

4) Onko muutoksenhakutuomioistuimen tutkittava uudelleen neuvoston asetuksessa säädettyä kansainvälisen (tai alueellisen) toimivaltaisuuksien kysymystä, jos asiaa ensimmäisenä oikeusasteena käsitelleen tuomioistuimen ratkaisu toimivaltaa koskevassa kysymyksessä on jo tullut lainvoimaiseksi, mutta pääasiassa tehty ratkaisu ei sitä vastoin ole vielä tullut lainvoimaiseksi? Mikäli edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko tämä tutkinta tehtävä viran puolesta vai ainoastaan asianosaisen pyynnöstä?

B) Neuvoston asetuksen 15 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu kuluttajansuojaa koskevissa riita-asioissa toimivaltainen tuomioistuin:

1) Onko harhaanjohtavalla voittolupauksella, jonka tarkoituksena on saada kuluttaja tekemään sopimus, riittävän läheinen liittymä tarkoituksena olevaan kuluttajan tekemän sopimuksen solmimiseen, jotta tästä seuraavia vaatimuksia voidaan esittää neuvoston asetuksen 15 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua kuluttajansuojaa koskevissa riita-asioissa toimivaltaisessa tuomioistuimessa?

Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi:

2) Voidaanko kuluttajansuojaa koskevissa riita-asioissa toimivaltaisessa tuomioistuimessa esittää esisopimuksella syntyneeseen velkasuhteeseen perustuvia vaatimuksia, ja onko harhaanjohtavalla voittolupauksella, jonka on tarkoitus johtaa sopimuksen tekemiseen, riittävän läheinen liittymä esisopimuksella syntyneeseen velkasuhteeseen, jota perustellaan voittolupauksella, jotta kuluttajansuojaa koskevissa riita-asioissa toimivaltaisessa tuomioistuimessa voidaan esittää myös tätä koskevia vaatimuksia?

3) Voidaanko kuluttajansuojaa koskevissa riita-asioissa toimivaltaiseen tuomioistuimeen vedota ainoastaan siinä tapauksessa, että yrityksen arvontaan osallistumiselle asettamat edellytykset täyttyvät, vaikka nämä edellytykset eivät olekaan merkityksellisiä Konsumentenschutzgesetzin (Itävallan kuluttajansuojalaki) 5 j §:n nojalla syntyvän aineellisen oikeuden kannalta?

Jos ensimmäiseen ja toiseen kysymykseen vastataan kieltävästi:

- 4) Voidaanko kuluttajansuojaa koskeissa riita-asioissa toimivaltaisessa tuomioistuimessa esittää omaa lajiansa (sui generis) oleva erityinen, laissa säädetty sopimusperusteinen suoritusvaade tai omaa lajiansa (sui generis) oleva sopimukseen rinnastettavaan fiktiiviseen perusteseen, joka syntyy yrityksen voittolupauksen ja kuluttajan voittoa koskevan vaatimuksen seurauksena, perustuva suoritusvaade?

(¹) EYVL L 12, 2001, s. 1.

Verwaltungsgerichtshofin 26.5.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa EMAG Handel Eder OHG vastaan Finanzlandesdirektion für Kärnten

(Asia C-245/04)

(2004/C 251/02)

Verwaltungsgerichtshof on pyytänyt 26.5.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 10.6.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa EMAG Handel Eder OHG vastaan Finanzlandesdirektion für Kärnten seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (¹) 8 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäistä virkettä tulkittava siten, että paikka, jossa lähettäminen tai kuljetus alkaa, on myös silloin ratkaiseva, jos useat elinkeinonharjoittajat tekevät samasta tavarasta luovutus sopimuksen ja useat luovutus sopimukset täytetään yhdellä ainoalla tavaralla liikkeellä?
2. Voidaanko useat tavarantoimitukset katsoa verottomiksi yhteisöluovutuksiksi, jos useat elinkeinonharjoittajat tekevät samasta tavarasta luovutus sopimuksen ja useat luovutus sopimukset täytetään yhdellä ainoalla tavaralla liikkeellä?
3. Jos ensimmäiseen kysymykseen annetaan myönteinen vastaus, onko toisen luovutuksen alkamispaikkana pidettävä tavarantoimituksen tosiasiallista lähtöpaikkaa, vai paikkaa, johon ensimmäinen luovutus päättyy?
4. Onko ensimmäiseen, toiseen ja kolmanteen kysymykseen annettavan vastauksen kannalta merkitystä sillä, kenen määräysvallassa esine on tavarantoimituksen aikana?

(¹) EYVL L 145, s. 1.

Verwaltungsgerichtshofin 26.5.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asioissa 1) Turn- und Sportverein Waldburg vastaan Finanzlandesdirektion für Oberösterreich ja 2) Edith Barris vastaan Finanzlandesdirektion für Tirol

(Asia C-246/04)

(2004/C 251/03)

Verwaltungsgerichtshof on pyytänyt 26.5.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 10.6.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asioissa 1) Turn- und Sportverein Waldburg vastaan Finanzlandesdirektion für Oberösterreich ja 2) Edith Barris vastaan Finanzlandesdirektion für Tirol seuraaviin kysymyksiin:

1. Saako jäsenvaltio käyttää sille jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (¹) (jäljempänä direktiivi) 13 artiklan C kohdassa annettua mahdollisuutta säätää, että verovelvollisille annetaan oikeus valita verovelvollisuus kiinteistöjen vuokrauksen osalta siitä huolimatta, että tällainen vuokraus on direktiivin 13 artiklan B kohdan b alakohdassa säädetty vapautettavaksi verosta, ainoastaan yhtenäisesti vai saako jäsenvaltio antaa tältä osin erilaisia säännöksiä sen mukaan, millaisista liiketoimista tai mistä verovelvollisten ryhmästä on kyse?
2. Sallitaanko direktiivin 13 artiklan B kohdan b alakohdassa ja C kohdan a alakohdassa vuoden 1994 Umsatzsteuergesetzin 6 §:n 1 momentin 14 ja 16 kohdan kaltainen jäsenvaltion sääntely, jonka mukaan mahdollisuutta valita vuokrauksen verollisuus on rajoitettu niin, että yleishyödyllisillä urheilu-seuroilla ei tällaista valintamahdollisuutta ole?
3. Sallitaanko direktiivin 13 artiklan B kohdan b alakohdassa ja C kohdan a alakohdassa vuoden 1994 Umsatzsteuergesetzin 2 §:n 5 momentin 2 kohdan ja Liebhabeiverordnungin (sellaisena kuin se on BGBl nro 33/1993:n perusteella) 1 §:n 2 momentin 1 kohdan kaltainen jäsenvaltion sääntely, jonka mukaan mahdollisuutta valita vuokrauksen verollisuus ei ole, jos vuokraaminen ei tuota pitemmällä aikavälillä kokonaisuutena tarkasteltuna voittoa tai ylijäämää ja se koskee rakennusta, joka soveltuu käytettäväksi yksityisasuntona?

(¹) EYVL L 145, s. 1.

Unabhängiger Finanzsenat, Aussenstelle Wienin, 28.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa AB vastaan Finanzamt für den 6., 7. und 15. Bezirk

(Asia C-288/04)

(2004/C 251/04)

Unabhängiger Finanzsenat, Aussenstelle Wien, on pyytänyt 28.6.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 6.7.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa AB vastaan Finanzamt für den 6., 7. und 15. Bezirk seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan 13 artiklan 1 kohta esteenä yhteisöjen virkamiehilleen ja muille toimihenkilöilleen maksamien palkkojen ja palkkioiden verottamiselle jäsenvaltioissa vain silloin, kun Euroopan yhteisöt käyttävät siinä niille annettua verottamisoikeutta?
2. Onko Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan 16 artiklan 2 kohta esteenä yhteisöjen virkamiehilleen ja muille toimihenkilöilleen maksamien palkkojen ja palkkioiden verottamiselle jäsenvaltioissa vain silloin, kun virkamiesten tai muiden toimihenkilöiden nimet on toimitettu edellä mainitussa artiklassa tarkoitettulla tavalla ja onko jäsenvaltion veroviranomaisilla tämän artiklan perusteella annetun tiedoksiannon perusteella automaattisesti oikeus soveltaa kansallista verolainsäädäntöä niihin virkamiehiin ja muihin toimihenkilöihin, joita ei ole mainittu kyseisessä tiedoksiannossa, ja siten jokaiseen toimihenkilöön, jota Euroopan yhteisöt pitävät paikallisena toimihenkilönä?

Giudice di pace di Bitonton 30.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Manfredi Vincenzo vastaan Lloyd Italico Assicurazioni

(Asia C-295/04)

(2004/C 251/05)

Giudice di pace di Bitonto on pyytänyt 30.6.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 13.7.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Manfredi Vincenzo vastaan Lloyd Italico Assicurazioni seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Onko EY 81 artiklaa tulkittava siten, että siinä todetaan mitättömäksi vakuutusyhtiöiden yhteistoimintajärjestely tai yhdenmukaistettu menettelytapa, joka käsittää sellaisen vastavuoroisen tietojenvaihdon, jonka avulla voidaan korottaa ajoneuvoja koskevia vastuuvakuutusmaksuja, mitä ei voida perustella markkinaolosuhteilla, ja kun otetaan huomioon myös se, että sopimukseen tai yhdenmukaistet-

tuun menettelytapaan osallistuu yrityksiä, jotka kuuluvat eri jäsenvaltioihin?

- 2) Onko EY 81 artiklaa tulkittava siten, että kolmannet henkilöt, joilla on oikeudellisesti asiaankuuluva intressi, voivat tämän yhteisön määräyksen perusteella vedota siinä kielletyn yhteistoimintajärjestelyn tai menettelytavan mitättömyyteen ja vaatia vahingonkorvausta, jos kärsityn vahingon ja yhteistoimintajärjestelyn tai yhdenmukaistetun menettelytavan välillä on syy-yhteys?
- 3) Onko EY 81 artiklaa tulkittava siten, että tähän artiklaan perustuvan vahingonkorvausvaatimuksen vanhentumisaika alkaa kulua siitä päivästä, jona yhteistoimintamenettely tai yhdenmukaistettu menettelytapa otettiin käyttöön, vai siitä päivästä, jona yhteistoimintamenettelystä tai yhdenmukaistetusta menettelytavasta luovuttiin?
- 4) Onko EY 81 artiklaa tulkittava siten, että kun kansallinen tuomioistuin havaitsee, että vahingonkorvaus, jota kansallisen oikeuden mukaan voidaan maksaa, on joka tapauksessa pienempi kuin vahingon aiheuttaneen, kiellettyyn yhteistoimintamenettelyyn tai yhdenmukaistettuun menettelytapaan osallistuneen yrityksen saama taloudellinen etu, sen on myös viran puolesta veloitettava maksamaan vahinkoa kärsineelle kolmannelle henkilölle seuraamusluonteista vahingonkorvausta, jotta korvattavasta vahingosta tulee suurempi kuin yrityksen saama etu, ja näin on tehtävä EY 81 artiklassa kiellettyjen yhteistoimintajärjestelyjen ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen ehkäisemiseksi.

Giudice di pace di Bitonton 30.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Antonio Cannito vastaan Fondiaria Sai SPA

(Asia C-296/04)

(2004/C 251/06)

Giudice di pace di Bitonto on pyytänyt 30.6.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 13.7.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Antonio Cannito vastaan Fondiaria Sai SPA seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Onko EY 81 artiklaa tulkittava siten, että siinä todetaan mitättömäksi vakuutusyhtiöiden yhteistoimintajärjestely tai yhdenmukaistettu menettelytapa, joka käsittää sellaisen vastavuoroisen tietojenvaihdon, jonka avulla voidaan korottaa ajoneuvoja koskevia vastuuvakuutusmaksuja, mitä ei voida perustella markkinaolosuhteilla, ja kun otetaan huomioon myös se, että sopimukseen tai yhdenmukaistetun menettelytapaan osallistuu yrityksiä, jotka kuuluvat eri jäsenvaltioihin?

- 2) Onko EY 81 artiklaa tulkittava siten, että kolmannet henkilöt, joilla on oikeudellisesti asiaankuuluva intressi, voivat tämän yhteisön määräyksen perusteella vedota siinä kielletyn yhteistoimintajärjestelyn tai menettelytavan mitättömyyteen ja vaatia vahingonkorvausta, jos kärsityn vahingon ja yhteistoimintajärjestelyn tai yhdenmukaistetun menettelytavan välillä on syy-yhteys?
- 3) Onko EY 81 artiklaa tulkittava siten, että tähän artiklaan perustuvan vahingonkorvausvaatimuksen vanhentumisaika alkaa kulua siitä päivästä, jona yhteistoimintamenettely tai yhdenmukaistettu menettelytapa otettiin käyttöön, vai siitä päivästä, jona yhteistoimintamenettelystä tai yhdenmukaistetusta menettelytavasta luovuttiin?
- 4) Onko EY 81 artiklaa tulkittava siten, että kun kansallinen tuomioistuin havaitsee, että vahingonkorvaus, jota kansallisen oikeuden mukaan voidaan maksaa, on joka tapauksessa pienempi kuin vahingon aiheuttaneen, kiellettyyn yhteistoimintamenettelyyn tai yhdenmukaistettuun menettelytapaan osallistuneen yrityksen saama taloudellinen etu, sen on myös viran puolesta veloitettava maksamaan vahinkoa kärsineelle kolmannelle henkilölle seuraamusluonteista vahingonkorvausta, jotta korvattavasta vahingosta tulee suurempi kuin yrityksen saama etu, ja näin on tehtävä EY 81 artiklassa kiellettyjen yhteistoimintajärjestelyjen ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen ehkäisemiseksi.

vahingon ja yhteistoimintajärjestelyn tai yhdenmukaistetun menettelytavan välillä on syy-yhteys?

- 3) Onko EY 81 artiklaa tulkittava siten, että tähän artiklaan perustuvan vahingonkorvausvaatimuksen vanhentumisaika alkaa kulua siitä päivästä, jona yhteistoimintamenettely tai yhdenmukaistettu menettelytapa otettiin käyttöön, vai siitä päivästä, jona yhteistoimintamenettelystä tai yhdenmukaistetusta menettelytavasta luovuttiin?
- 4) Onko EY 81 artiklaa tulkittava siten, että kun kansallinen tuomioistuin havaitsee, että vahingonkorvaus, jota kansallisen oikeuden mukaan voidaan maksaa, on joka tapauksessa pienempi kuin vahingon aiheuttaneen, kiellettyyn yhteistoimintamenettelyyn tai yhdenmukaistettuun menettelytapaan osallistuneen yrityksen saama taloudellinen etu, sen on myös viran puolesta veloitettava maksamaan vahinkoa kärsineelle kolmannelle henkilölle seuraamusluonteista vahingonkorvausta, jotta korvattavasta vahingosta tulee suurempi kuin yrityksen saama etu, ja näin on tehtävä EY 81 artiklassa kiellettyjen yhteistoimintajärjestelyjen ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen ehkäisemiseksi.

Giudice di pace di Bitonton 30.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Nicolò Tricarico vastaan Assitalia Assicurazioni SPA

(Asia C-297/04)

(2004/C 251/07)

Giudice di pace di Bitonto on pyytänyt 30.6.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 13.7.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Nicolò Tricarico vastaan Assitalia Assicurazioni SPA seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Onko EY 81 artiklaa tulkittava siten, että siinä todetaan mitättömäksi vakuutusyhtiöiden yhteistoimintajärjestely tai yhdenmukaistettu menettelytapa, joka käsittää sellaisen vastavuoroisen tietojenvaihdon, jonka avulla voidaan korottaa ajoneuvoja koskevia vastuuvakuutusmaksuja, mitä ei voida perustella markkinaolosuhteilla, ja kun otetaan huomioon myös se, että sopimukseen tai yhdenmukaistettuun menettelytapaan osallistuu yrityksiä, jotka kuuluvat eri jäsenvaltioihin?
- 2) Onko EY 81 artiklaa tulkittava siten, että kolmannet henkilöt, joilla on oikeudellisesti asiaankuuluva intressi, voivat tämän yhteisön määräyksen perusteella vedota siinä kielletyn yhteistoimintajärjestelyn tai menettelytavan mitättömyyteen ja vaatia vahingonkorvausta, jos kärsityn

Giudice di pace di Bitonton 30.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Pasqualina Murgolo vastaan Assitalia Assicurazioni SPA

(Asia C-298/04)

(2004/C 251/08)

Giudice di pace di Bitonto on pyytänyt 30.6.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 13.7.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Pasqualina Murgolo vastaan Assitalia Assicurazioni SPA seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko EY 81 artiklaa tulkittava siten, että siinä todetaan mitättömäksi vakuutusyhtiöiden yhteistoimintajärjestely tai yhdenmukaistettu menettelytapa, joka käsittää sellaisen vastavuoroisen tietojenvaihdon, jonka avulla voidaan korottaa ajoneuvoja koskevia vastuuvakuutusmaksuja, mitä ei voida perustella markkinaolosuhteilla, ja kun otetaan huomioon myös se, että sopimukseen tai yhdenmukaistettuun menettelytapaan osallistuu yrityksiä, jotka kuuluvat eri jäsenvaltioihin?
2. Onko EY 81 artiklaa tulkittava siten, että siinä kielletään sellaisen, sisällöltään Italian lain 287/1990 33 §:n kaltaisen kansallisen säännön soveltaminen, jonka mukaan kolmansien henkilöiden on myös esitettävä kilpailua rajoittavia yhteistoimintajärjestelyjä koskevien yhteisön tai kansallisten säännösten rikkomiseen perustuva vahingonkorvausvaatimus muussa kuin siinä tuomioistuimessa, joka on tavallisesti toimivaltainen samantasoisten vaatimusten osalta, mikä lisää huomattavasti kuluja ja tuomion antamiseksi tarvittavaa aikaa?

3. Onko EY 81 artiklaa tulkittava siten, että kolmannet henkilöt, joilla on oikeudellisesti asiaankuuluva intressi, voivat tämän yhteisön määräyksen perusteella vedota siinä kielletyn yhteistoimintajärjestelyn tai menettelytavan mitättömyyteen ja vaatia vahingonkorvausta, jos kärsityn vahingon ja yhteistoimintajärjestelyn tai yhdenmukaistetun menettelytavan välillä on syy-yhteys?
4. Onko EY 81 artiklaa tulkittava siten, että tähän artiklaan perustuvan vahingonkorvausvaatimuksen vanhentumisaika alkaa kulua siitä päivästä, jona yhteistoimintamenettely tai yhdenmukaistettu menettelytapa otettiin käyttöön, vai siitä päivästä, jona yhteistoimintamenettelystä tai yhdenmukaistetusta menettelytavasta luovuttiin?
5. Onko EY 81 artiklaa tulkittava siten, että kun kansallinen tuomioistuin havaitsee, että vahingonkorvaus, jota kansallisen oikeuden mukaan voidaan maksaa, on joka tapauksessa pienempi kuin vahingon aiheuttaneen, kiellettyyn yhteistoimintamenettelyyn tai yhdenmukaistettuun menettelytapaan osallistuneen yrityksen saama taloudellinen etu, sen on myös viran puolesta velvoitettava maksamaan vahinkoa kärsineelle kolmannelle henkilölle seuraamusluonteista vahingonkorvausta, jotta korvattavasta vahingosta tulee suurempi kuin yrityksen saama etu, ja näin on tehtävä EY 81 artiklassa kiellettyjen yhteistoimintajärjestelyjen ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen ehkäisemiseksi.

Szombatheleyi Városi Biróság (Unkari) 10.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Ynos Kft. vastaan János Varga

(Asia C-302/04)

(2004/C 251/09)

Szombatheleyi Városi Biróság on pyytänyt 10.6.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 19.7.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Ynos Kft. vastaan János Varga seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5 päivänä huhtikuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY⁽¹⁾ (jäljempänä direktiivi) 6 artiklan 1 kohtaa, jossa todetaan, että jäsenvaltioiden on säädettävä, että elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisen sopimuksen kohtuuttomat ehdot eivät sido kuluttajia niiden kansallisen lainsäädännön mukaisesti, tulkittava siten, että sillä voidaan perustella sellainen kansallinen säännös kuin Polgári Törvénykönyvin (Unkarin siviililaki; jäljempänä siviililaki) 209 §:n 1 momenttia, jota sovelletaan silloin, kun sopimuksen jonkin

yleisen sopimusehdon todetaan olevan kohtuuton ja jonka mukaan kohtuuttomat sopimusehdot eivät lakkaa sitomasta kuluttajaa sellaisenaan, vaan ainoastaan silloin, kun kuluttaja vaatii tätä nimenomaisesti, eli silloin, kun kyseiset ehdot todetaan kohtuuttomiksi sen jälkeen, kun ne on riitautettu?

2. Seuraako direktiivin kyseisestä säännöksestä, jossa säädetään, että sopimus jää muilta osin osapuolia sitovaksi, jos sopimus voi olla olemassa ilman kohtuuttomia ehtoja, se, että tilanteessa, jossa elinkeinonharjoittajan sopimukseen sisällyttämät kohtuuttomat sopimusehdot eivät sido kuluttajaa hänen kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti, mutta jossa ilman kyseisiä sopimusehtoja, jotka ovat sopimuksen osa, elinkeinonharjoittaja ei olisi tehnyt kuluttajan kanssa sopimusta, kohtuuttomilla sopimusehdoilla ei ole vaikutusta koko sopimuksen pätevyyteen, jos sopimus voi kuitenkin olla olemassa ilman kohtuuttomia sopimusehtoja?
3. Onko yhteisön oikeuden soveltamisen kannalta merkitystä sillä, että pääasian kohteena oleva oikeusriita alkoi ennen kuin Unkarin tasavalta liittyi Euroopan unioniin, mutta sen jälkeen, kun kansallinen lainsäädäntö oli yhdenmukaistettu direktiivin kanssa?

⁽¹⁾ EYVL L 95, s. 29.

Commissione Tributaria Provinciale di Porderone 2. jaoston 14.7.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Banca Popolare FriulAdria S.p.A. vastaan Agenzia Entrate Ufficio Porderone

(Asia C-336/04)

(2004/C 251/10)

Commissione Tributaria Provinciale di Porderone on pyytänyt 14.7.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 2.8.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Banca Popolare FriulAdria S.p.A. vastaan Agenzia Entrate Ufficio Porderone seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Onko 11.12.2001 tehty komission päätös 2002/581/EY⁽¹⁾ (EYVL L 184, 13.7.2002, s. 27) pätemätön ja yhteisön oikeuden kanssa yhteensopimaton sen vuoksi, että lain nro 461/98 ja siihen liittyvän pankkeja koskevan asetuksen (decreto legislativo) nro 153/99 säännökset soveltuvat yhteismarkkinoille tai ainakin kuuluvat EY 87 artiklan 3 kohdan b ja c alakohdassa mainittujen poikkeusten soveltamisalaan, toisin kuin komissio on katsonut?

- 2) Onko erityisesti edellä mainitun päätöksen 4 artikla pätemätön ja yhteisön oikeuden kanssa yhteensopivaton sen vuoksi,
- a) että komissio ei ole täyttänyt asianmukaisten perustelujen esittämistä koskevaa velvollisuuttaan EY 253 artiklan mukaisesti ja/tai
- b) että komissio on loukannut luottamuksensuojan periaatetta ja/tai
- c) että komissio on loukannut suhteellisuusperiaatetta?
- 3) Onko EY 87 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen, asetuksen (EY) N:o 659/99^(?) 14 artiklan ja yhteisön oikeuden yleisten periaatteiden, erityisesti perusteluissa esiin tuotujen periaatteiden, oikea tulkinta joka tapauksessa esteenä 24.12.2002 annetun asetuksen (decreto legge) nro 282 (joka on 21.2.2003 hyväksytty lakina nro 27) 1 §:n soveltamiselle?

⁽¹⁾ Valtiontukiohjelmasta, jonka Italia on toteuttanut pankkien hyväksi.
⁽²⁾ Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999, EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1.

Consiglio di Stato kuudennen jaoston 24.2.2004 tekemälleen päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Nuova società di telecomunicazioni S.p.a. vastaan Ministero delle comunicazioni

(Asia C-339/04)

(2004/C 251/11)

Consiglio di Stato on pyytänyt 24.2.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 9.8.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Nuova società di telecomunicazioni S.p.a. vastaan Ministero delle comunicazioni seuraaviin kysymyksiin:

- a) Onko kansallinen säännös, jonka mukaan yhtiöiden, jotka hoitavat yleishyödyllisiä palveluja ja jotka ovat aikaisemmin rakentaneet televiestintäverkkoja omia tarpeitaan varten maksullisen toimiluvan perusteella, on perustettava erillinen yhtiö kaikkea televiestinnän alalla harjoitettavaa toimintaa varten, yhteensopiva edellä mainitun direktiivin 97/13⁽¹⁾ taustalla olevien periaatteiden kanssa, kun siinä säädetään, että erillisen yhtiön, joka on saanut suurelle yleisölle tarjottavan palvelun hoitamista koskevan toimiluvan, on, vaikkakin väliaikaisesti, suoritettava lisämaksu, jota liittyy televiestintäverkon käyttöön emoyhtiön tarpeisiin;

- b) Onko kansallinen säännös, jolla (korostettakoon, että väliaikaisesti) määrätään lisämaksu, joka on suoritettava emoyhtiön hyväksi harjoitettavasta toiminnasta, yhteensopiva yhteisön oikeuden ja yhteisöjen tuomioistuimen viidennen jaoston siit 18.9.2003 antamassaan tuomiossa esittämän tulkinnan kanssa, kun kyseinen lisämaksu lasketaan sen maksun perusteella, jonka kyseinen emoyhtiö on aikaisemmin suorittanut aiemman yksinoikeusjärjestelmän perusteella, jossa tehtiin ero yleiseen käyttöön tarkoitettuja televiestintäjärjestelmiä koskevien toimilupien ja yksityiskäyttöön tarkoitettuja järjestelmiä koskevien toimilupien välillä.

⁽¹⁾ Telepalvelualan yleisten valtuutusten ja yksittäisten toimilupien yhteisistä puitteista 10 päivänä huhtikuuta 1997 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/13/EY (EYVL L 117, 7.5.1997, s. 15—27).

Tribunale Amministrativo Regionale della Lombardia, Sezione Terza, 27.5.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa nro 265/2004 Carbotermo S.p.a. vastaan Comune di Busto Arsizio, väliintulijana AGESP S.p.a., ja asiassa nro 887/2004 Consorzio Alisei vastaan Comune di Busto Arsizio, väliintulijoina AGESP S.p.a. ja A.G.E.S.I

(Asia C-340/04)

(2004/C 251/12)

Tribunale Amministrativo Regionale della Lombardia, Sezione Terza, on pyytänyt 27.5.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 9.8.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa nro 265/2004 Carbotermo S.p.a. vastaan Comune di Busto Arsizio, väliintulijana AGESP S.p.a., ja asiassa nro 887/2004 Consorzio Alisei vastaan Comune di Busto Arsizio, väliintulijoina AGESP S.p.a. ja A.G.E.S.I seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko direktiivin 93/36/ETY⁽¹⁾ mukaista se, että polttoaineen ja lämpöenergian hankintaa kunnan omistamien tai hoitamien rakennusten lämpölaitoksille, niiden hoitoa, käyttöä ja ylläpitoa (sopimuksen koskiessa pääosin tavaran hankintaa) koskeva sopimus tehdään suoraan hankintana sellaisen osakeyhtiön kanssa, jonka pääoman kyseisellä hetkellä omistaa toinen osakeyhtiö, jossa pääosakkaana (99,98 %) on hankinnan tarjoajana oleva kunta, tai sellaisen yhtiön (AGESP) kanssa, jota kunta ei omista suoraan, vaan toisen yhtiön (AGESP Holding) välityksellä, jonka pääomasta kyseinen viranomaisen omistaa 99,98 %?

2. Onko vaatimuksen siitä, että yhtiö, jonka kanssa hankintasuoritus on tehty suoraan, harjoittaa suurinta osaa toiminnastaan sen julkisoikeudellisen yksikön kanssa, jolla on tässä yhtiössä määräysvalta, täyttyvä direktiivin 93/38/ETY⁽²⁾ 13 artiklassa tarkoitetulla tavalla, ja onko katsottava, että kyse on tästä tapauksesta silloin kun, kyseinen yhtiö saa suurimman osan tuloistaan suorituksistaan määräysvaltaa harjoittavalle julkisoikeudelliselle yksikölle tai vaihtoehtoisesti suorituksistaan tämän yksikön alueella?

⁽¹⁾ EYVL L 199, 9.8.1993, s. 1.
⁽²⁾ EYVL L 199, 9.8.1993, s. 84.

Supreme Courtin, Irlanti, 27.7.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Eurofoods IFSC Ltd., joka koskee Companies Acts 1963–2003:tä, Enrico Bondi vastaan Bank of America N.A., Pearse Farrell (nimettynä selvittäjänä), Director of Corporate Enforcement ja Certificate/Note holders

(Asia C-341/04)

(2004/C 251/13)

Supreme Court, Irlanti, on pyytänyt 27.7.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 9.8.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Eurofoods IFSC Ltd., joka koskee Companies Acts 1963–2003:tä, Enrico Bondi vastaan Bank of America N.A., Pearse Farrell (nimettynä selvittäjänä), Director of Corporate Enforcement ja Certificate/Note holders seuraaviin kysymyksiin:

1. Kun Irlannissa toimivaltaisessa tuomioistuimessa haetaan maksukyvyttömän yrityksen likvidaatiomenettelyn aloittamista ja kun tämä tuomioistuin tekee päätöksen, joka on voimassa siihen asti, kun mahdollinen päätös likvidaatiomenettelyn aloittamisesta tehdään, ja jossa määrätään väliaikainen selvittäjä, jolla on valtuudet ottaa yrityksen omaisuus haltuunsa, hoitaa yrityksen asioita, avata pankkitili ja nimittää asiamies (solicitor), mistä seuraa oikeudellisesti se, että yritysjohto menettää toimintavaltuutensa, onko tällainen päätös yhdessä tehdyn hakemuksen kanssa päätös, jolla aloitetaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 1346/2000⁽¹⁾ 16 artiklassa, sellaisena kuin sitä tulkitaan saman asetuksen 1 ja 2 artiklan perusteella, tarkoitettu maksukyvyttömyysmenettely?

2. Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, aloitetaan Irlannin High Courtiin jätetyllä hakemuksella, joka koskee tuomioistuimen määräämän pakollisen likvidaatio-

menettelyn (compulsory winding up of a company by the court) aloittamista, edellä mainitussa asetuksessa tarkoitettu maksukyvyttömyysmenettely Irlannin lainsäädännön (1963 annetun Companies Actin 220 §:n 2 momentin) nojalla, jonka mukaan yrityksen likvidaatio alkaa hakemuksen jättämispäivänä?

3. Onko toimivalta aloittaa päämenettely kyseisen asetuksen 3 artiklan ja 16 artiklan nojalla sen jäsenvaltion tuomioistuimella, jossa maksukyvyttömyysmenettely on ensimmäisen kerran aloitettu, vaikka yrityksen sääntömääräinen kotipaikka ei sijaitse kyseisessä jäsenvaltiossa eikä yritys hallinnoi siellä säännöllisesti intressejään kolmansien osapuolten tiedettävissä olevalla tavalla?

4. Kun määritellään pääntressien keskusta tapauksessa, jossa

a) emoyhtiön sääntömääräinen kotipaikka ja sen tytäryhtiön sääntömääräinen kotipaikka sijaitsevat kahdessa eri jäsenvaltiossa

b) tytäryhtiö hallinnoi intressejään säännöllisesti ja täysin yhdenmukaisesti yritysidentiteettinsä kanssa kolmansien osapuolten tiedettävissä olevalla tavalla jäsenvaltiossa, jossa sen sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee,

c) emoyhtiö voi omistamiensa osakkeiden ja johtajien nimitysvaltansa perusteella valvoa tytäryhtiön toimintaa ja tosiasiaa myös tekee niin,

ovatko ratkaisevia tekijöitä edellä b vai c kohdassa mainitut seikat?

5. Kun on selvästi vastoin jäsenvaltion yleistä järjestystä, että tuomioistuimen tai hallintoviranomaisen päätöksellä on oikeudellinen vaikutus henkilöihin tai elimiin, joiden oikeutta oikeudenmukaiseen menettelyyn tai kuulemiseen ei ole noudatettu päätöstä tehtäessä, onko kyseisen jäsenvaltion tunnustettava edellä mainitun asetuksen 17 artiklan nojalla muun jäsenvaltion tuomioistuimen tekemä päätös, jolla on tarkoitus aloittaa yrityksen maksukyvyttömyysmenettely, vaikka ensin mainitun jäsenvaltion tuomioistuin katsoo, että kyseinen päätös on tehty edellä mainittujen periaatteiden vastaisesti, ja vaikka toisessa jäsenvaltiossa menettelyä hakenut henkilö on pyynnöistä huolimatta ja vastoin tämän jäsenvaltion tuomioistuimen päätöstä nimenomaisesti kieltäytynyt toimittamasta ensimmäisen jäsenvaltion oikeuden mukaisesti määrätylle yrityksen väliaikaiselle selvittäjälle jäljennöksiä hakemuksen perustana olevista keskeisistä asiakirjoista?

⁽¹⁾ Maksukyvyttömyysmenettelyistä 29 päivänä toukokuuta 2000 annettu asetus (EY) N:o 1346/2000 (EYVL L 160, 30.6.2000, s. 1).

Oberster Gerichtshofin 21.7.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Land Oberösterreich vastaan ČEZ, a.s.

(Asia C-343/04)

(2004/C 251/14)

Oberster Gerichtshof on pyytänyt 21.7.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 10.8.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Land Oberösterreich vastaan ČEZ, a.s., seuraavaan kysymykseen:

Onko tuomioistuimen toimivaltaa sekä tuomioiden täytäntöönpanoa yksityisoikeuden alalla koskevan, 27 päivänä syyskuuta 1968 tehdyn Brysselin yleissopimuksen 16 artiklan 1 kappaleen a alakohdassa käytettyä ilmaisua ”asiassa, joka koskee esineikeutta kiinteään omaisuuteen”, tulkittava niin, että se kattaa myös (ennalta ehkäisevät) kieltokanteet, joiden tavoitteena on Allgemeines Bürgerliches Gesetzbuchin (ABGB) 364 §:n 2 momentin nojalla estää naapurivaltiossa — joka ei ole Euroopan unionin jäsenvaltio — sijaitsevalta kiinteistöltä peräisin olevat immisiot (nyt esillä olevassa asiassa Tsekin tasavallassa sijaitsevasta ydinvoimalasta peräisin oleva ionisoiva säteily) kantajan omistamalle maaomaisuudelle?

High Court of Justicen (Yhdistynyt kuningaskunta), Queen's Bench Division (Administrative Court), 14.7.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa The Queen, International Air Transport Associationin hakemuksesta, vastaan Department for Transport ja asiassa The Queen, European Low Fares Airline Associationin ja Hapag-Lloyd Express GmbH:n hakemuksesta, vastaan Department for Transport

(Asia C-344/04)

(2004/C 251/15)

High Court of Justice (Yhdistynyt kuningaskunta), Queen's Bench Division (Administrative Court), on pyytänyt 14.7.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 12.8.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa The Queen, International Air Transport Associationin hakemuksesta, vastaan Department for Transport ja asiassa The Queen, European Low Fares Airline Associationin ja Hapag-Lloyd Express GmbH:n hakemuksesta, vastaan Department for Transport seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko asetuksen (EY) N:o 261/2004⁽¹⁾ 6 artikla pätemätön sillä perusteella, että se on ristiriidassa eräiden kansainvälistä ilmakuljetusta koskevien sääntöjen yhtenäistämistä tehdyn yleissopimuksen, joka tunnetaan myös Montrealin yleissopimuksena, ja erityisesti sen 19, 22 ja 29 artiklan kanssa, ja vaikuttaako tämä (yhdessä muiden asiaan vaikuttavien seikkojen kanssa) asetuksen pätevyyteen kokonaisuutena?
2. Oliko asetuksen 5 artiklan muuttaminen sinä aikana, kun asetusluonnos oli vielä sovittelukomitean käsiteltävänä, EY

251 artiklassa vahvistettujen menettelyvaatimusten vastaista, ja jos oli, onko asetuksen 5 artikla siis pätemätön, ja jos on, vaikuttaako tämä (yhdessä muiden asiaan vaikuttavien seikkojen kanssa) asetuksen pätevyyteen kokonaisuutena?

3. Ovatko asetuksen (EY) N:o 261/2004 5 ja 6 artikla (tai niiden osat) pätemättömiä sillä perusteella, että ne ovat oikeusvarmuuden periaatteen vastaisia, ja jos ovat, vaikuttaako niiden pätemättömyys (yhdessä muiden asiaan vaikuttavien seikkojen kanssa) asetuksen pätevyyteen kokonaisuutena?
4. Ovatko asetuksen (EY) N:o 261/2004 5 ja 6 artikla (tai niiden osat) pätemättömiä sillä perusteella, ettei niiden tueksi esitetä riittäviä perusteluita, ja jos ovat, vaikuttaako niiden pätemättömyys (yhdessä muiden asiaan vaikuttavien seikkojen kanssa) asetuksen pätevyyteen kokonaisuutena?
5. Ovatko asetuksen (EY) N:o 261/2004 5 ja 6 artikla (tai niiden osat) pätemättömiä sillä perusteella, että ne rikkovat suhteellisuusperiaatetta, jota kaikissa yhteisön toimenpiteissä on noudatettava, ja jos ovat, vaikuttaako niiden pätemättömyys (yhdessä muiden asiaan vaikuttavien seikkojen kanssa) asetuksen pätevyyteen kokonaisuutena?
6. Ovatko asetuksen (EY) N:o 261/2004 5 ja 6 artikla (tai niiden osat) pätemättömiä sillä perusteella, että ne syrjivät etenkin jälkimmäisen kantajana olevan organisaation jäseniä tavalla, joka on mielivaltainen ja jota ei voida objektiivisesti perustella, ja jos ovat, vaikuttaako niiden pätemättömyys (yhdessä muiden asiaan vaikuttavien seikkojen kanssa) asetuksen pätevyyteen kokonaisuutena?
7. Onko asetuksen 7 artikla (tai osa siitä) mitätön tai pätemätön sillä perusteella, että velvollisuus maksaa kiinteämääräinen korvaus lennon peruuttamisesta tapauksissa, joissa lentoliikenteen harjoittajalla ei ole mahdollisuutta vedota poikkeuksellisiin olosuhteisiin, on syrjivä tai ei täytä kaikilta yhteisön toimenpiteiltä edellytettyä suhteellisuusvaatimusta tai ei ole riittävän perusteltu, ja jos on, vaikuttaako sen pätemättömyys (yhdessä muiden asiaan vaikuttavien seikkojen kanssa) asetuksen pätevyyteen kokonaisuutena?
8. Jos kansallinen tuomioistuin on antanut luvan sellaisen kanteen nostamiseen, jossa esitetään yhteisön säädöksen pätevyyttä koskevia kysymyksiä, ja jos kyseinen tuomioistuin pitää kysymyksiä perusteltuina ja aiheellisina, onko olemassa yhteisön oikeuden periaatteita, joista kansallinen tuomioistuin voisi päätellä, mitä edellytyksiä tai vähimmäisvaatimuksia sen on sovellettava päättäessään, saatetaanko yhteisön säädöksen pätevyyttä koskeva kysymys EY 234 artiklan 2 kohdan mukaisesti yhteisöjen tuomioistuimen ratkaistavaksi?

⁽¹⁾ Matkustajille heidän lennolle pääsyänsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti) – Komission lausuma – 11 päivänä helmikuuta 2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 261/2004 (EUVL L 46, 17.2.2004, s. 1).

Bundesfinanzhofin 26.5.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Robert Hans Conijn vastaan Finanzamt Hamburg-Mitte-Altstadt

(Asia C-346/04)

(2004/C 251/16)

Bundesfinanzhof on pyytänyt 26.5.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 12.8.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Robert Hans Conijn vastaan Finanzamt Hamburg-Mitte-Altstadt seuraavaan kysymykseen:

Onko Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 52 artiklan vastaista, että kotimaassa rajoitetusti verovelvollinen toisen jäsenvaltion kansalainen ei muutoin kuin yleisesti verovelvollisena voi vähentää kokonaistuloistaan verokonsultoinnista aiheutuneita kustannuksiaan erityismenoina?

Pro Amnistia- yhdistyksen, J.M.Olano Olanon ja J. Zelarain Errastin 17.8.2004 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-333/02, Gestoras Pro Amnistia, J.M. Olano Olano, J. Zelarain Errasti vastaan Euroopan unionin neuvosto, väliintulijoina vastaajan puolella Espanjan kuningaskunta sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, 7.6.2004 antamasta määräyksestä

(Asia C-354/04 P)

(2004/C 251/17)

Pro Amnistia- yhdistys, J.M. Olano Olano ja J. Zelarain Errasti ovat valittaneet 17.8.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston 7.6.2004 antamasta määräyksestä asiassa T-333/02, Gestoras Pro Amnistia, J.M. Olano Olano, J. Zelarain Errasti vastaan Euroopan unionin neuvosto, väliintulijoina vastaajan puolella Espanjan kuningaskunta ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta. Valittajien edustaja on asianajaja D. Rouget.

Valittajat vaativat, että yhteisöjen tuomioistuim

1. toteaa tämän valituksen perustelluksi ja kumoaa valituksen kohteena olevan määräyksen, ja
2. yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan mukaisesti ratkaisee itse kyseisen oikeusriidan lopullisesti ja hyväksyy valittajien ensimmäisessä oikeusasteessa esittämät vaatimukset, jotka siis olivat vaatimus velvoittaa neuvosto maksamaan GESTORAS PRO AMNISTIA- yhdistykselle 1 000 000 euroa vahingonkorvausta ja kahdelle valittajalle, Juan Mari OLANO OLANOLLE ja Julen ZELARAIN ERRASTILLE 100 000 euroa vahingonkorvausta kummallekin. Näille summille vaaditaan 4,5 prosentin vuotuista viivästyskorkoa tuomion julistamispäivästä alkaen vahingonkorvauksen tosiasialliseen maksamiseen asti. Neuvosto on

velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan valittajille aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisöjen tuomioistuim on selvästi toimivaltainen tutkimaan vaatimukset sen vahingon korvaamisesta, joka johtuu valittajana olevan yhdistyksen kirjaamisesta sellaiseen henkilöiden, ryhmien ja yhteisöjen luetteloon, joka on laadittu terrorismin torjuntaa koskevien säännösten mukaisesti.

Kyseisen toimivallan oikeudellisen perustan muodostavat tässä tapauksessa neuvoston 18.12.2001 antama julistus, neuvoston päätöksen 2003/48/YOS⁽¹⁾ kahdeksas perustelukappale sekä unionin perustamissopimuksen 6 artikla yhdessä. Yhteisen kannan 2001/931/YUTP⁽²⁾ hyväksymisen yhteydessä neuvosto totesi 18.12.2001, että ”kaikki virheet liittyen luettelossa oleviin henkilöihin, ryhmiin tai yhteisöihin oikeuttavat loukatun osapuolen turvautumaan oikeussuojakeinoihin”. Sitä paitsi, oikeus tehokkaiden oikeussuojakeinojen käyttöön toimielinten vahinkoa aiheuttavia toimia vastaan on yksi Euroopan unionin peruskivistä ja näin ollen säännöksiä, joissa tästä oikeudesta säädetään, tulee tulkita laajasti, jotta Euroopan neuvoston ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen 1 artiklan, 6 artiklan 1 kohdan ja 13 artiklan vaatimukset, joita tulee noudattaa tässä tapauksessa, täyttyvät.

Vahingon aiheutumisen osalta valittajat toteavat, että valittajana olevan yhdistyksen kirjaaminen kyseessä olevaan luetteloon, mikä tarkoittaa yhdistyksen katsomista terroristijärjestöksi, aiheutti erityisen vakavaa vahinkoa yhdistyksen maineelle ja loukkasi yhdistyksen sananvapautta. Samoin luetteloon kirjaaminen vahingoitti yhdistyksen edustajina toimivan kahden muun valittajan mainetta ja loukkasi heidän sananvapauttaan, yhdistymisvapauttaan sekä yksityiselämän suojaa. Neuvoston menettelyn ja valittajille aiheutuneen vahingon välisen syy-yhteyden osalta valittajat toteavat, että maineelle aiheutunut haitta johtuu väistämättömästi ja välittömästi luetteloon kirjaamisesta.

Lopuksi valittajat väittävät, että neuvosto on käyttänyt vilpillisesti välineenään Euroopan unionin toiminnan jakoa kolmeen pylvääseen. Nimittäin oikeusperustan valinnassa neuvostoa ovat ohjanneet tarkoituksenmukaisuusnäkökohdat eli tahto välttää parlamentin, oikeusasiamiehen ja yhteisöjen tuomioistuimen valvonta ja siten evätä niiden henkilöiden, joita säännös koskee, oikeus tehokkaaseen oikeussuojakeinoon ja erityisesti oikeus aiheutuneita vahinkoja koskevan vahingonkorvauskanteen nostamiseen. Tämä on menettelyn väärinkäyttöä.

⁽¹⁾ Poliisiyhteistyön ja oikeudellisen yhteistyön erityistoimenpiteiden toteuttamisesta terrorismin torjumiseksi yhteisen kannan 2001/931/YUTP 4 artiklan mukaisesti 19 päivänä joulukuuta 2002 tehty neuvoston päätös 2003/48/YOS, (EYVL L 16, 22.1.2003, s. 68)

⁽²⁾ Erityistoimenpiteiden toteuttamisesta terrorismin torjumiseksi 27 joulukuuta 2001 hyväksytty neuvoston yhteinen kanta (EYVL L 344, 28.12.2001, s. 93)

Association SEGI:n, A. Zubimendi Izagan ja A. Galarragan 17.8.2004 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston 7.6.2004 antamasta määräyksestä asiassa T-338/02, Association SEGI, A. Zubimendi Izaga, A. Galarraga vastaan Euroopan unionin neuvosto, väliintulijoina vastaajan puolella Espanjan kuningaskunta ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta.

(Asia C-355/04 P)

(2004/C 251/18)

Association SEGI, A. Zubimendi Izaga ja A. Galarraga ovat valittaneet 17.8.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston 7.6.2004 antamasta määräyksestä asiassa T-338/02, Association SEGI, A. Zubimendi Izaga, A. Galarraga vastaan Euroopan unionin neuvosto, väliintulijoina vastaajan puolella Espanjan kuningaskunta ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta.

Valittajat vaativat, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa tämän valituksen perustelluksi ja kumoaa valituksen kohteena olevan määräyksen,
2. yhteisöjen tuomioistuimen perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan 61 artiklan mukaisesti ratkaisee itse kyseisen oikeusriidan lopullisesti ja hyväksyy kantajien ensimmäisessä oikeusasteessa esittämät vaatimukset, jotka siis olivat vaatimus velvoittaa neuvosto maksamaan SEGI yhdistykselle 1 000 000 euroa vahingonkorvausta ja kahdelle muulle valittajalle, Araitz ZUBIMENDI IZAGAlle ja Aritza GALARRAGAlle, 100 000 euroa vahingonkorvausta kummallekin. Näille summille vaaditaan vuotuista viivästyskorkoa 4,5 % alkaen yhteisöjen tuomioistuimen tuomion julistamispäivästä maksun suorittamiseen asti. Neuvostoa vaaditaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan valittajien oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa C-354/04 P.

Euroopan yhteisöjen komission 27.8.2004 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (viides jaosto) yhdistetyissä asioissa T-153/01 ja T-323/01, M. Alvarez Moreno vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 10.6.2004 antamasta tuomiosta

(Asia C-373/04 P)

(2004/C 251/19)

Euroopan yhteisöjen komissio on valittanut 27.8.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (viides jaosto) yhdistetyissä asioissa T-153/01 ja T-323/01, M. Alvarez Moreno vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 10.6.2004 antamasta tuomiosta. Valittajan asiamiehet ovat F. Clotuche-Duvieusart ja D. Martin.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-323/01 antaman tuomion
2. toteaa, että asiassa T-323/01 nostettu kanne hylätään
3. toissijaisesti ratkaisee asian itse yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan mukaisesti ja hylkää asiassa T-323/01 nostetun kanteen perusteettomana
4. velvoittaa Alvarez Morenon korvaamaan oikeudenkäyntikulut nyt esillä olevassa asiassa ja omat oikeudenkäyntikulunsa asiassa T-323/01.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Valittajan mukaan Alvarez Morenon asiassa T-323/01 nostama kanne olisi pitänyt jättää tutkimatta. Valittajan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen määrittellessään 23.2.2001 päivätyn kirjeen päätöksi ja todetessaan näin ollen, että se on asianomaiselle vastainen päätös. Ensinnäkin valittaja katsoo, että kantajan komissiolle osoittamaan kirjeeseen ei sisällynyt henkilöstösääntöjen 90 artiklan mukaista päätöstä koskevaa vaatimusta, vaan pelkän tiedon- saantipyynnön, joka koski oikeudellista perustaa, jonka nojalla komissio ei enää ota palvelukseen yli 65-vuotiaita tulkkeja. Näin ollen tähän kirjeeseen annettu vastaus ei voi muodostaa tässä samassa säännöksessä tarkoitettua kaltaista asianomaiselle vastaista päätöstä. Seuraavaksi valittaja katsoo, että 23.2.2001 päivättyyn kirjeeseen ei missään tapauksessa sisälly komission päätöstä, jolla olisi sitovia oikeusvaikutuksia, joilla olisi vaikutusta kantajan etuihin muuttamalla selvästi hänen oikeudellista asemaansa.

Aineellisen kysymyksen osalta valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen katsoessaan yhtäältä, että muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 74 artiklaa ei sovelleta ylimääräisiin toimihenkilöihin, jotka on otettu palvelukseen näiden palvelussuhteen ehtojen 78 artiklan kolmannen kohdan nojalla, ja toisaalta, että parlamentin puhemiehistön 13.7.1999 antamalla istuntojen ylimääräisiin tulkkeihin sovellettavilla säännöillä katetaan kysymys, joka koskee työsuhteen päättymistä. Koska palvelussuhteen ehtojen 78 artiklan kolmannessa kohdassa mahdollistetaan, että ylimääräisinä toimihenkilöinä toimivien konferenssitulkkiin työsopimukseen sovelletaan poikkeusjärjestelmää, tässä säännöksessä käsitellään vain palvelukseen ottamisen ehtoja ja palkkausehtoja, eikä työsuhteen päättymistä siten, että siitä säädetään palvelussuhteen ehtojen 74 artiklassa, jossa säädetään ikäraja. Valittajan mukaan on virheellistä katsoa, kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki valituksenalaisessa tuomiossa, että kun on kyse erityisiin päiviin rajatuista sopimuksista, työsuhteen päätyminen on palvelukseen ottamisen ehto, ja tehdä näin ollen sellainen erottelu muutaman päivän pituisten ja pidempien sopimusten välillä, josta ei säädetä palvelussuhteen ehdoissa. Lisäksi kun todetaan, että ylimääräisten toimihenkilöiden asemassa palvelukseen otettujen konferenssitulkkiin työsopimusten päättymistä koskevaa

kysymystä säädellään istuntojen ylimääräisiin tulkkeihin sovellettavissa säännöksissä, on todettava, että näissä säännöksissä ei ole yhtäkään nimenomaista säännöstä, jolla saatettaisiin ikäraja voimaan. Valittajan mukaan asiaan on sovellettava palvelussuhteen ehtojen 74 artiklaa, koska istuntojen ylimääräisiin tulkkeihin sovellettavissa säännöksissä ei säädetä siitä.

Asian C-55/04 poistaminen rekisteristä ⁽¹⁾

(2004/C 251/20)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 15.7.2004 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-55/04, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta.

⁽¹⁾ EYVL C 71, 20.3.2004.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin valinta

(2004/C 251/21)

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valinnut 8.9.2004 työjärjestyksensä 7 artiklan mukaisesti tuomari Bo Vesterdorfin yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen presidentiksi kaudeksi 8.9.2004—31.8.2007.

Jaostojen puheenjohtajien valinta

(2004/C 251/22)

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valinnut 10. ja 13.9.2004 työjärjestyksen 15 artiklan mukaisesti Jaegerin, Pirrungin, Vilarasin ja Legalin viiden tuomarin jaostojen puheenjohtajiksi kaudeksi 10.8.2004—31.8.2007 ja Jaegerin, Pirrungin, Vilarasin, Legalin ja Cooken kolmen tuomarin jaostojen puheenjohtajiksi kaudeksi 13.9.2004—30.9.2005.

Tuomarien jakaminen jaostoihin

(2004/C 251/23)

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätti 13.9.2004 järjestäytyä viiteen viiden tuomarin jaostoon ja viiteen kolmen tuomarin jaostoon ajanjaksolle 13.9.2004—30.9.2005 ja jakaa tuomarit jaostoihin seuraavasti:

Laajennettu ensimmäinen jaosto, jossa asian käsittelemiseen osallistuu viisi tuomaria

presidentti Vesterdorf, tuomarit Cooke, García-Valdecasas, Labucka ja Trstenjak

Ensimmäinen jaosto, jossa asian käsittelemiseen osallistuu kolme tuomaria

jaoston puheenjohtaja Cooke, tuomarit García-Valdecasas, Labucka ja Trstenjak

Laajennettu toinen jaosto, jossa asian käsittelemiseen osallistuu viisi tuomaria

jaoston puheenjohtaja Pirrung, tuomarit Meij, Forwood, Pelikánová ja Papasavvas

Toinen jaosto, jossa asian käsittelemiseen osallistuu kolme tuomaria

jaoston puheenjohtaja Pirrung

a) tuomarit Meij ja Pelikánová

b) tuomarit Forwood ja Papasavvas

Laajennettu kolmas jaosto, jossa asian käsittelemiseen osallistuu viisi tuomaria

jaoston puheenjohtaja Jaeger, tuomarit Tiili, Azizi, Cremona ja Czúc

Kolmas jaosto, jossa asian käsittelemiseen osallistuu kolme tuomaria

jaoston puheenjohtaja Jaeger

a) tuomarit Tiili ja Czúc

b) tuomarit Azizi ja Cremona

Laajennettu neljäs jaosto, jossa asian käsittelemiseen osallistuu viisi tuomaria

jaoston puheenjohtaja Legal, tuomarit Lindh, Mengozzi, Wiszniewska-Białecka ja Vadapalas

Neljäs jaosto, jossa asian käsittelemiseen osallistuu kolme tuomaria

jaoston puheenjohtaja Legal

a) tuomarit Lindh ja Vadapalas

b) tuomarit Mengozzi ja Wiszniewska-Białecka

Laajennettu viides jaosto, jossa asian käsittelemiseen osallistuu viisi tuomaria

jaoston puheenjohtaja Vilaras, tuomarit Martins Ribeiro, Dehousse, Šváby ja Jürimäe

Viides jaosto, jossa asian käsittelemiseen osallistuu kolme tuomaria

jaoston puheenjohtaja Vilaras

a) tuomarit Martins Ribeiro ja Jürimäe

b) tuomarit Dehousse ja Šváby

Ensimmäisessä jaostossa tuomarit, jotka käsittelevät asian jaoston puheenjohtajan kanssa kolmen tuomarin ratkaisukokoonpanon muodostamiseksi, nimetään sen järjestyksen mukaisesti, josta määrätään yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 6 artiklassa, sanotun kuitenkin vaikuttamatta toisiinsa liittyvien asioiden ratkaisemiseen yhdessä. Toisessa, kolmannessa, neljännessä ja viidennessä jaostossa, joissa asian käsittelyyn osallistuu kolme tuomaria, jaoston puheenjohtaja käsittelee asian joko a kohdassa tai b kohdassa mainittujen tuomareiden kanssa sen mukaisesti, mihin ratkaisukokoonpanoon esittelevä tuomari kuuluu. Niissä asioissa, joissa jaoston puheenjohtaja on esittelevä tuomari, asian käsittelee jaoston puheenjohtaja yhdessä jommankumman ratkaisukokoonpanon kanssa asioiden rekisteröintijärjestyksen mukaisesti, sanotun kuitenkin vaikuttamatta toisiinsa liittyvien asioiden ratkaisemiseen yhdessä.

Ne asiat, joissa esittelevä tuomari määrätään toiseen jaostoon jaostojen kokoonpanon muuttumisen vuoksi, siirretään 13.9.2004 alkavien vaikutuksien siihen jaostoon, johon esittelevä tuomari kuuluu tästä päivämäärästä alkaen.

Niissä asioissa, joissa kirjallinen käsittely on päättynyt ja suullisen käsittelyn istunto on pidetty tai sen päivä vahvistettu ennen 13.9.2004, suullinen käsittely, asian ratkaiseminen ja tuomion julistaminen tapahtuvat entisessä kokoonpanossa.

Suuren jaoston kokoonpano

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätti 13.9.2004 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 10 artiklan 1 kohdan mukaisesti, että ajanjaksolla 13.9.2004—30.9.2005 suuren jaoston muodostavat presidentti Vesterdorf, jaoston puheenjohtajat Jaeger, Pirrung, Vilaras ja Legal, sen laajennetun jaoston jäsenet, jotka olisivat ratkaisseet kyseessä olevan asian, jos asia olisi jaettu viiden tuomarin jaostoon, sekä neljä muuta tuomaria, jotka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti nimeää vuorotellen muiden jaostojen tuomareiden joukosta järjestyksessä, joka määräytyy työjärjestyksen 6 artiklan mukaisesti näiden tuomareiden virkaiän perusteella.

Niissä asioissa, joissa kirjallinen käsittely on päättynyt ja suullisen käsittelyn istunto on pidetty tai sen päivä vahvistettu ennen 13.9.2004, suullinen käsittely, asian ratkaiseminen ja tuomion julistaminen tapahtuvat entisessä kokoonpanossa.

Täysistunto

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätti 13.9.2004 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 32 artiklan ensimmäisen kohdan toisen alakohdan mukaisesti, että jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen täysistunnossa on parillinen määrä tuomareita sen vuoksi, että asiaan on nimetty työjärjestyksen 17 artiklan mukaisesti julkisiamies, etukäteen vahvistettu vuorojärjestys, jonka mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti ilmoittaa tuomarin, joka ei osallistu asian käsittelyyn, on käänteinen järjestys siihen järjestykseen verrattuna, joka määräytyy työjärjestyksen 6 artiklan mukaisesti näiden tuomareiden virkaiän perusteella, lukuun ottamatta tapauksia, joissa näin nimettävä tuomari olisi esittelevä tuomari. Tässä tapauksessa nimetään tuomari, joka on tässä järjestyksessä välittömästi ennen esittelevää tuomaria.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin tehtäviä välitoimiasioissa hoitavan tuomarin nimeäminen

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätti 13.9.2004 työjärjestyksen 106 artiklan mukaisesti nimetä tuomari García-Valdecasasin hoitamaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin tehtäviä välitoimiasioissa, jos tämä on poissa tai estynyt ajanjaksolla 13.9.2004—30.9.2005.

Perusteet, joiden mukaan asiat jaetaan jaostoihin

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin vahvisti 13.9.2004 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 12

artiklan mukaisesti seuraavat perusteet, joiden mukaan asiat jaetaan jaostoihin ajanjaksolla 13.9.2004—30.9.2005:

1. Asiat jaetaan heti kanteen toimittamisen jälkeen kolmen tuomarin jaostoihin, tämän kuitenkin rajoittamatta työjärjestyksen 14 ja 51 artiklan myöhempiä soveltamista.
2. Asiat jaetaan jaostojen kesken asioiden kirjaamisjärjestyksessä neljän eri vuorojärjestyksen mukaisesti:
 - yrityksiin sovellettavien kilpailusääntöjen, valtiontukisääntöjen sekä kaupan suojaamistoimenpiteitä koskevien sääntöjen täytäntöönpanemista koskevat asiat
 - EY:n perustamissopimuksen 236 artiklassa ja Euratomin perustamissopimuksen 152 artiklassa tarkoitetut asiat
 - ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 130 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut henkistä omaisuutta koskeviin oikeuksiin liittyvät asiat
 - muut asiat.

Näiden vuorojärjestysten yhteydessä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin johtamaa ensimmäistä jaostoa ei oteta lukuun joka viidennen vuoron yhteydessä.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti voi poiketa näistä vuorojärjestyksistä ottaakseen huomioon sen, että tietyt asiat liittyvät toisiinsa, tai varmistaakseen töiden tasapainoisen jakamisen.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

29 päivänä huhtikuuta 2004,

yhdistetyissä asioissa T-236/01, T-239/01, T-244/01—T-246/01, T-251/01 ja T-252/01, Tokai Carbon Co. Ltd ym.
Vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Kilpailu — Kartelli tai muu yhteisjärjestely — Grafiittielektrodimarkkinat — Hintojen vahvistaminen ja markkinoiden jakaminen — Sakkojen määrän laskeminen — Seuraamusten päällekkäisyys — Sakkojen laskennasta annetut suuntaviivat — Sovellettavuus — Kilpailusääntöjen rikkomisen vakavuus ja kesto — Raskauttavat olosuhteet — Lieventävät olosuhteet — Maksukyky — Yhteistyö hallinnollisen menettelyn aikana — Maksuehdot)

(2004/C 251/24)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa ja englanti)

Yhdistetyissä asioissa T-236/01, T-239/01, T-244/01—T-246/01, T-251/01 ja T-252/01, Tokai Carbon Co. Ltd, kotipaikka Tokio (Japani), edustajinaan aluksi asianajajat G. Van Gerven, T. Franchoo ja M. De Grave ja sittemmin Van Gerven ja T. Franchoo, prosessiosoite Luxemburgissa, SGL Carbon AG,

kotipaikka Wiesbaden (Saksa), edustajinaan asianajajat M. Klusmann, F. Wiemer ja C. Canenbley, Nippon Carbon Co. Ltd, kotipaikka Tokio (Japani), edustajanaan asianajaja H. Gilliams, Showa Denko KK, kotipaikka Tokio (Japani), edustajinaan asianajajat M. Dolmans ja P. Werdmuller sekä solicitor J. Temple-Lang, GrafTech International Ltd., aiemmin UCAR International Inc., kotipaikka Nashville, Tennessee (Yhdysvallat), edustajinaan K. Lasok, QC, ja barrister B. Hartnett, prosessiosoite Luxemburgissa, SEC Corp., kotipaikka Amagasaki, Hyogo (Japani), edustajanaan asianajaja K. Platteau, The Carbide/Graphite Group, Inc., kotipaikka Pittsburgh (Yhdysvallat), edustajinaan aluksi asianajajat M. Seimetz ja J. Brücher, ja sittemmin asianajaja P. Grund, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään W. Mölls ja P. Hellström ja asiassa T-246/01 W. Wils, avustajinaan asiassa T-239/01 asianajaja H.-J. Freund ja asioissa T-244/01, T-246/01, T-251/01 ja T-252/01 barristerit J. Flynn ja C. Kilroy, prosessiosoite Luxemburgissa, joissa kantajat vaativat yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan kokonaan tai osittain EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltamisesta — asia COMP/E/-1/36.490 — Grafiittielektrodit — 18 päivänä heinäkuuta 2001 tehdyn komission päätöksen 2002/271/EY (EYVL 2002, L 100, s. 1), ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: puheenjohtaja N. J. Forwood sekä tuomarit J. Pirrung ja A. W. H. Meij, kirjaaja: hallintovirkamies J. Plingers, on 29.4.2004 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Asiassa T-236/01, Tokai Carbon vastaan komissio:

- kantajalle päätöksen 2002/271 3 artiklassa määrätyn sakon määräksi vahvistetaan 12 276 000 euroa
- kanne hylätään muilta osin
- kukin asianosainen vastaa puolesta omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne veloitetaan korvaamaan puolet vastapuolen oikeudenkäyntikuluista.

2) Asiassa T-239/01, SGL Carbon vastaan komissio:

- kantajalle päätöksen 2002/271 3 artiklassa määrätyn sakon määräksi vahvistetaan 69 114 000 euroa
- kanne hylätään muilta osin
- kantaja vastaa 7/8:sta omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan 7/8 komission oikeudenkäyntikuluista; komissio vastaa 1/8:sta omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan 1/8 kantajan oikeudenkäyntikuluista.

3) Asiassa T-244/01, Nippon Carbon vastaan komissio:

- kantajalle päätöksen 2002/271 3 artiklassa määrätyn sakon määräksi vahvistetaan 6 274 000 euroa
- kanne hylätään muilta osin

- kukin asianosainen vastaa puolesta omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne veloitetaan korvaamaan puolet vastapuolen oikeudenkäyntikuluista.

4) Asiassa T-245/01, Showa Denko vastaan komissio:

- kantajalle päätöksen 2002/271 3 artiklassa määrätyn sakon määräksi vahvistetaan 10 440 000 euroa
- kanne hylätään muilta osin
- kantaja vastaa 3/5:sta omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan 3/5 komission oikeudenkäyntikuluista; komissio vastaa 2/5:sta omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan 2/5 kantajan oikeudenkäyntikuluista.

5) Asiassa T-246/01, GrafTech International, aiemmin UCAR International, vastaan komissio:

- kantajalle päätöksen 2002/271 3 artiklassa määrätyn sakon määräksi vahvistetaan 42 050 000 euroa
- kanne hylätään muilta osin
- kantaja vastaa 4/5:sta omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan 4/5 komission oikeudenkäyntikuluista; komissio vastaa 1/5:sta omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan 1/5 kantajan oikeudenkäyntikuluista.

6) Asiassa T-251/01, SEC Corporation vastaan komissio:

- kantajalle päätöksen 2002/271 3 artiklassa määrätyn sakon määräksi vahvistetaan 6 138 000 euroa
- kanne hylätään muilta osin
- kukin asianosainen vastaa puolesta omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne veloitetaan korvaamaan puolet vastapuolelle aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista.

7) Asiassa T-252/01, The Carbide/Graphite Group vastaan komissio:

- kantajalle päätöksen 2002/271 3 artiklassa määrätyn sakon määräksi vahvistetaan 6 480 000 euroa
- kanne hylätään muilta osin
- kantaja vastaa 3/5:sta omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan 3/5 komission oikeudenkäyntikuluista; komissio vastaa 2/5:sta omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan 2/5 kantajan oikeudenkäyntikuluista.

(¹) EYVL C 17, 19.1.2002.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

20 päivänä heinäkuuta 2004,

asiassa T-311/02, Vitaly Lissotschenko ja Joachim Hentze vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Sanamerkin LIMO rekisteröintihakemus — Rekisteröinnin ehdoton hylkäysperuste — Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta)

(2004/C 251/25)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-311/02, Vitaly Lissotschenko, kotipaikka Dortmund (Saksa), ja Joachim Hentze, kotipaikka Werl (Saksa), edustajanaan asianajaja B. Hein, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehinään J. Weberndörfer ja G. Schneider), jonka kohteena on SMHV:n toisen valituslautakunnan 31.7.2002 tekemästä päätöksestä (asia R 363/2000-2) nostettu kanne, joka koskee sanamerkin LIMO rekisteröintiä yhteisön tavaramerkiksi yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti B. Vesterdorf sekä tuomarit P. Mengozzi ja M. E. Martins Ribeiro, kirjaaja: johtava hallintovirkamies D. Christensen, on 20.7.2004 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Kantajat veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 305, 7.12.2002.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS,

28 päivänä kesäkuuta 2004,

asiassa T-342/99 DEP, Airtours plc vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Oikeudenkäyntikulujen määrän vahvistaminen — Solicitoireiden ja barristereiden palkkiot — Taloustieteilijöiden palkkiot — Arvonlisäverokulut)

(2004/C 251/26)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-342/99 DEP, Airtours plc, edustajanaan solicitor M. Nicholson, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään R. Lyal, prosessiosoite Luxemburgissa), jossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien

vaaditaan määräämään komission korvaamaan Airtoursille oikeudenkäyntikulut asiassa T-342/99, Airtours vastaan komissio, 6.6.2002 annetun tuomion (Kok. 2002, s. II-2585) seurauksena, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien (laajennettu viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Lindh sekä tuomarit R. García-Valdecasas, J. D. Cooke, P. Mengozzi ja M. E. Martins Ribeiro, kirjaaja: H. Jung, on antanut 28.6.2004 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

Näiden kulujen kokonaismääräksi, jotka komission on korvattava kantajalle, vahvistetaan 489 615,03 GBP (neljäsataakahdeksänkymmentäyhdeksäntuhatta kuusisataaviisitoista puntaa ja kolme penniä).

⁽¹⁾ EYVL C 79, 18.3.2000.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS,

8 päivänä heinäkuuta 2004,

asiassa T-341/02, Regione Siciliana vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(EAKR — Asetus N:o 4253/88 — Taloudellisen tuen päättäminen — Kumoamiskanne — Yksityistä suoraan koskeva päätös — Tutkimatta jättäminen)

(2004/C 251/27)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Asiassa T-341/02, Regione Siciliana, edustajanaan avvocato dello Stato I. Braguglia, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään E. de March ja L. Flynn, prosessiosoite Luxemburgissa), jossa kantaja vaatii, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien kumoaa Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) taloudellisen tuen päättämisestä 2.9.2002 tehdyn komission päätöksen D (2002) 810439, joka koskee suurta hanketta "Messina-Palermo moottoritie" (EAKR n° 93.05.03.001 — Arinco n° 93.IT.16.009), yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Azizi sekä tuomarit M. Jaeger ja F. Dehousse; kirjaaja: H. Jung, on 8.7.2004 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 7, 11.1.2003.

**ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
MÄÄRÄYS,**

15 päivänä kesäkuuta 2004,

asiassa T-21/03, S vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Kumoamiskanne — Ammattitauti — Taudin toteaminen ammattitaudiksi — Tiettyjen asiakirjojen poistamista lääketieteellisen lautakunnan asiakirja-aineistosta koskeva vaatimus — Vaatimuksen hylkääminen — Asianomaiselle vastainen toimi — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)

(2004/C 251/28)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-21/03, S, Euroopan yhteisöjen komission entinen virkamies, kotipaikka Thessaloniki (Kreikka), edustajinaan asianajajat A. Coolen, J.-N. Louis ja E. Marchal, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään J. Currall ja F. Clotuche-Duvieusart, prosessiosoite Luxemburgissa), jossa kantaja vaatii komission 11.3.2002 tekemän sen päätöksen kumoamista, jolla kieltäydettiin poistamasta tietyt kertomukset sen lääketieteellisen lautakunnan asiakirja-aineistosta, joka tutkii hakemusta, jossa vaaditaan kantajan kärsimän taudin toteamista ammattitaudiksi, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Lindh, tuomarit J. D. Cooke ja D. Šváby, kirjaaja: H. Jung, on antanut 15.6.2004 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Kanne jätetään tutkimatta, koska sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.
- 2) Jokainen osapuoli vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 83, 5.4.2003.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS,

5 päivänä heinäkuuta 2004,

asiassa T-39/03, DaimlerChrysler AG vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Takaisinsaanti — Väitteen peruuttaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2004/C 251/29)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-39/03, DaimlerChrysler AG, kotipaikka Stuttgart (Saksa), edustajanaan asianajaja N. Siebertz, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehenään G. Schneider), jossa on kyse SMHV:n neljännen

valituslautakunnan 4.11.2002 tekemän päätöksen (asia R 329/2001-4) johdosta nostetusta kanteesta, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Pirrung sekä tuomarit N. J. Forwood ja I. Pelikánová; kirjaaja: H. Jung on 5.7.2004 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Lausunnon antaminen kanteesta raukeaa.
- 2) Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 168, 26.6.2004.

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS,

2 päivänä heinäkuuta 2004,

asiassa T-256/03, Bundesverband der Nahrungsmittel- und Speiseresteverwerter eV ja Josef Kloh vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne — Asetus (EY) N:o 1774/2002 — Päätös 2003/328/EY — Ruokajätteen käyttö sikojen ruokinnassa — Tutkimatta jättäminen)

(2004/C 251/30)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-256/03, Bundesverband der Nahrungsmittel- und Speiseresteverwerter eV, kotipaikka Bochum (Saksa) ja Josef Kloh, kotipaikka Eichenried (Saksa), edustajinaan asianajajat R. Steiling ja S. Wienhues, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään G. Braun, prosessiosoite Luxemburgissa), jossa kantaja vaatii kumoamaan osittain Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002 mukaisista siirtymäkauden toimenpiteistä, jotka koskevat luokkaan 3 kuuluvan ruokajätteen käyttöä sikojen ruokinnassa sekä lajinsisäistä kierätyskieltoa syötettäessä käsiteltyä ruokajätettä sioille 12 päivänä toukokuuta 2003 tehdyn komission päätöksen 2003/328/EY (EYVL L 117, s. 46), ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Pirrung, tuomarit A. W. H. Meij ja N. J. Forwood, kirjaaja: H. Jung, on antanut 2.7.2004 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 213, 6.9.2003.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS,

2 päivänä heinäkuuta 2004,

asiassa T-422/03 R II, Enviro Tech Europe Ltd ja Enviro Tech International Inc. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio

(Väliaikainen oikeusuoja — Direktiivit 67/548/EY ja 204/73/EY — Tutkittavaksi ottamisen edellytykset)

(2004/C 251/31)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-422/03 R II, Enviro Tech Europe Ltd, kotipaikka Surrey (Yhdistynyt kuningaskunta), ja Enviro Tech International Inc., kotipaikka Chicago (Amerikan yhdysvallat), edustajinaan asianajaja C. Mereu ja asianajaja K. Van Maldegem, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään X. Lewis ja F. Simonetti, prosessiosoite Luxemburgissa), jossa kantajat vaativat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta ensiksikin keskeyttämään n-propyylibromidin sisällyttämisen mukaan mukautettaessa vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 27 päivänä kesäkuuta 1967 annettua neuvoston direktiiviä 67/548/EY (EYVL 1967, 196, s. 1) tekniikan kehitykseen 29. kerran, toiseksi lykkäämään täytäntöönpanoa, joka koskee n-propyylibromidin sisällyttämistä direktiivin 67/548 mukauttamisesta tekniikan kehitykseen 29. kerran 29.4.2004 annettuun komission direktiiviin 2004/73/EY (EUVL L 152, s. 1), sekä kolmanneksi määräämään muita väliitoimia, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti on 2.7.2004 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Väliitoimihakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS,

2 päivänä heinäkuuta 2004,

asiassa T-76/04 R, Bactria Industriehygiene-Service Verwaltung GmbH & Co. KG vastaan Euroopan yhteisöjen komissio

(Väliuimet — Asetus N:o 2032/2003 — Biosidivalmisteet — Hakemuksen tutkittavaksi ottaminen)

(2004/C 251/32)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-76/04 R, Bactria Industriehygiene-Service Verwaltung GmbH & Co. KG, kotipaikka Kirchheimboladen (Saksa),

edustajinaan asianajajat C. Mereu ja K. Van Maldegem, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään X. Lewis ja F. Simonetti, prosessiosoite Luxemburgissa), jossa kantajat vaativat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta lykkäämään biosidituotteiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun kymmenvuotisen työohjelman toisesta vaiheesta ja asetuksen (EY) N:o 1896/2000 muuttamisesta 4 päivänä marraskuuta 2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2032/2003 (EYVL L 307, s. 1) 5 artiklan 1 ja 2 kohdan ja liitteiden II ja V täytäntöönpanoa, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti on 2.7.2004 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Väliitoimihakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS,

2 päivänä heinäkuuta 2004,

asiassa T-78/04, Sumitomo Chemical (UK) plc vastaan Euroopan yhteisöjen komissio

(Väliuimet — Asetus N:o 2032/2003 — Biosidivalmisteet — Hakemuksen tutkittavaksi ottaminen)

(2004/C 251/33)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-78/04, Sumitomo Chemical (UK) plc, edustajinaan asianajajat C. Mereu ja K. Van Maldegem, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään X. Lewis ja F. Simonetti, prosessiosoite Luxemburgissa), jossa kantajat vaativat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta lykkäämään biosidituotteiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun kymmenvuotisen työohjelman toisesta vaiheesta ja asetuksen (EY) N:o 1896/2000 muuttamisesta 4 päivänä marraskuuta 2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2032/2003 (EYVL L 307, s. 1) 5 artiklan 1 ja 2 kohdan ja liitteiden II ja V täytäntöönpanoa, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti on antanut 2.7.2004 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Väliitoimihakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS,

9 päivänä heinäkuuta 2004,

asiassa T-132/04, André Bonnet vastaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuin ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Edeltävä hallinnollinen menettely — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)

(2004/C 251/34)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-132/04, André Bonnet, kotipaikka Saint-Pierre-de-Vassols (Ranska), edustajanaan asianajaja H. de Lepinau, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuin (asiamiehenään M. Schauss, prosessiosoite Luxemburgissa), jossa kantaja vaatii toisaalta yhteisöjen tuomioistuimen 11.2.2004 ja 4.3.2004 tehtyjen sellaisten päätösten kumoamista, joilla palvelukseenottomenettely yhteisöjen tuomioistuimen presidentin tuomion tarkastajan virkaan on kantajan osalta lopetettu ja toinen hakija on nimitetty mainittuun virkaan sekä toisaalta vahingonkorvauksia, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: puheenjohtajan sijainen A. W. H. Meij sekä tuomarit N. J. Forwood ja I. Pelikánová; kirjaaja: H. Jung on 9.7.2004 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 168, 26.6.2004

Michael Schäferin 30.4.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne

(Asia T-163/04)

(2004/C 251/35)

(Oikeudenkäyntikieli määritetään työjärjestyksen 131 artiklan 2 kohdan mukaisesti — Kieli, jolla kannekirjelmä on laadittu: saksa)

Michael Schäfer, kotipaikka Bergisch-Gladbach (Saksa), on nostanut 30.4.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja I. Reese.

KoKa Verwaltung GmbH, kotipaikka Hampuri (Saksa), osallistui myös asian käsittelyyn valituslautakunnassa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- muuttaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston toisen valituslautakunnan 12.12.2003 tekemän päätöksen siten, että siinä veloitetaan SMHV korvaamaan kantajan omat menetetyt määrärajan palauttamismenettelyn ja valitusmenettelyn yhteydessä kertyneet maksut ja kulut,
- toissijaisesti muuttaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston toisen valituslautakunnan 12.12.2003 tekemän päätöksen siten, että siinä veloitetaan KoKa Verwaltung GmbH korvaamaan kantajan menetetyt määrärajan palauttamismenettelyn ja valitusmenettelyn yhteydessä kertyneet maksut ja kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja teki 26.12.2000 sisämarkkinoiden harmonisointivirastolle yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksen, joka koski luokkiin 35 ja 42 kuuluvia palveluita, kuviomerkillä ”Mike’s Meals on Wheels”. Koka Verwaltung GmbH teki sekaantumisvaaraa koskevan väitteen vedoten kuviomerkin ”MIKE’S SANDWICH MARKET” ja sanamerkin ”MIKE” aikaisempiin saksalaisiin rekisteröinteihinsä.

SMHV jätti väitteen tutkimatta ja velvoitti väitteen tekijän maksamaan kulut. Väitteen tehnyt haki menetetyt määrärajan palauttamista. Lisäksi hän teki valituksen ja pyysi, että riidanalainen päätös kumottaisiin kokonaisuudessaan, ja että väittemenettelyä lykättäisiin siihen asti, kunnes menetetyt määrärajan palauttamispyyntö olisi käsitelty.

Väiteosasto hyväksyi 16.6.2003 tekemällään päätöksellä menetetyt määrärajan palauttamispyynnön ja aloitti väittemenettelyn uudestaan.

Valituslautakunta totesi riidanalaisessa päätöksessään, että valitus oli menettänyt kohteensa. Näin ollen valitusmenettely raukesi ja valitusmaksu palautettiin. Valituslautakunta päätti myös, että jokainen osapuoli vastaa omista maksuistaan ja kuluistaan valitusmenettelyssä.

Kantajan kanne on nostettu tätä kulupäätöstä vastaan. Kantajan mukaan SMHV ei ole käyttänyt oikein asetuksen N:o 40/94 81 artiklan 4 kohdan mukaista harkintavaltaansa tapauksessa, jossa ei tehdä päätöstä. Kantaja tuo esille, että valitusmenettelyn aloittaminen ja läpikäyminen ei ollut sen syytä. Valitusmenettelyn syy oli toisaalta väärä postikoodi SMHV:n kirjeen otsikossa, ja toisaalta valituksen tekijän määrärajan käyttäminen viimeiseen minuuttiin asti. Molemmat huomioon otettavat syyt menetetyt määrärajan palauttamis- ja valitusmenettelyyn ovat kantajan vaikutusvallan ulkopuolella. Asetuksen N:o 40/94 81 artikla antaa mahdollisuuden päättää kuluista harkinnan mukaan. Tämä vapaa harkintavalta pitää sisällään myös mahdollisuuden määrätä kulut SMHV:n vastuulle. Lisäksi on kantajan perusoikeuksia loukkaavaa, että se ei saa mitään korvausta omista kuluistaan.

Hans-Martin Tillackin 1.6.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-193/04)

(2004/C 251/36)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Hans-Martin Tillack, Bryssel, on nostanut 1.6.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Ian S. Forrester, QC, Thierry Bosly, Christoph Arhold, Nathalie Flandin, Justus Herrlinger ja Juliette Siaens.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa OLAFin päätöksen kannella Saksan ja Belgian viranomaisille
- velvoittaa vastaajan maksamaan kantajalle vahingonkorvausta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen vahvistama määrä, johon on lisätty ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen vahvistama korko
- velvoittaa vastaajan korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut tässä asiassa
- määrää muista oikeudenmukaisiksi katsomistaan toimenpiteistä.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Belgian viranomaiset suorittivat maaliskuussa 2004 kotietsinnän kantajan työpaikalla ja kotona Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tekemän sellaisen kantelun jälkeen, jossa kantajaa syytettiin EU-virkamiehen lahjonnasta.

Kantaja väittää, että OLAFin päätös on julistettava mitättömäksi, koska se tehtiin olennaisten menettelymääräysten vastaisesti ja koska se loukkasi toimittajien lähteiden suojelua koskevaa perusoikeutta.

Kantaja väittää, että OLAFin valvontakomiteaa ei asetuksen 1073/99⁽¹⁾ 11 artiklan 7 kohdan vastaisesti tiedotettu ennen kansallisille viranomaisille tehtyjä kanteluita. Kantajaa ei ole kuultu kertaakaan koko OLAFin sisäisen tutkimuksen aikana. Päätös on kantajan mukaan lisäksi mitätön, koska sen oikeudellinen perusta on virheellinen. OLAF toimi sellaisen OLAFin sisäisen tutkimuksen yhteydessä, jonka tarkoituksena on paljastaa virkamiesten väitetyt sovellettavien sääntöjen rikkomiset, vaikka kantaja ei ole yhteisön minkään elimen virkamies eikä toimihenkilö.

Kantaja väittää lisäksi, että OLAFin päätös rikkoi toimittajien lähteiden suojelua koskevaa perusoikeutta, joka on osa lehdistönvapautta, koska kansallisia viranomaisia pyydettiin suorittamaan kotietsintä kantajan kotona ja tämän työpaikalla hänellä komissiossa olevien tietolähteiden yksilöimiseksi.

Vahingonkorvausvaatimuksen osalta kantaja väittää, että OLAFin kantelut kansallisille viranomaisille ja sen erilaiset kantajaa koskevat julkiset syytökset ovat osoitus huonosta hallinnosta, joka aiheutti huomattavaa vahinkoa kantajan ammatilliselle ja henkilökohtaiselle maineelle.

⁽¹⁾ Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1073/1999 (EYVL L 136, 31.5.1999, s. 1).

Ultradent Products Inc:n ja Michael J.S. Renoufin 14.6.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-237/04)

(2004/C 251/37)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Ultradent Products Inc., kotipaikka Utah, Yhdysvallat ja Michael J.S. Renouf, kotipaikka Bryssel, Belgia ovat nostaneet 14.6.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajat ovat solicitor S. Crosby ja solicitor C. Bryant.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission 5.4.2004 tekemän päätöksen, jolla kantajalta evättiin oikeus tutustua hallinnollisessa menettelyssä yksilöityihin asiakirjoihin ja joka tehtiin kantajan kolmen 27.10.2003 päivätyn hakemuksen, jotka koskivat oikeutta saada tutustua hampaiden valkaisuvalmisteiden luokittelua koskeviin asiakirjoihin, johdosta,
- kumoaa komission 5.4.2004 tekemän päätöksen, jolla kantajalta evättiin oikeus tutustua asiakirjoihin, joiden on olosuhteet huomioon ottaen oletettava olevan olemassa ja
- velvoittaa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan mukaisesti vastaajan korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Jälkimmäinen kantaja esitti kolmella 27.10.2003 päivätyllä kirjeellä komissiolle kolme pyyntöä, jotka koskivat oikeutta saada tutustua asiakirjoihin, jotka liittyvät kysymykseen siitä tuleeko hampaiden valkaisuvalmisteet luokitella kosmeettisiksi valmisteiksi vai lääkinällisiksi laitteiksi. Yksityiskohtaisemmin esitettynä jälkimmäinen kantaja pyysi saada tutustua asiakirjoihin, jotka liittyvät ensimmäisen kantajan puolesta komissiolle tehtyyn kanteluun, jolla riitautettiin Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten kyseessä olevia tuotteita koskeva luokittelu, ja asiakirjoihin, jotka liittyvät kyseisiä tuotteita koskevan komissiolle esitetyn kirjallisen kysymyksen johdosta annetun komissaari Borinin vastauksen valmisteluun, sekä lopuksi kaikkiin komission asiakirjoihin, jotka liittyvät kyseessä olevien tuotteiden luokittelua koskevaan kysymykseen. Samalla kertaa jälkimmäinen kantaja, joka on asianajaja, ilmoitti pyynnössään edustavansa ensimmäistä kantajaa.

Uudistetut hakemukset jätettiin 16.12.2003. Komissio antoi 17.12.2003 vastauksen alkuperäisiin hakemuksiin ja kantajat jättivät 7.1.2004 toisen uudistetun hakemuksen, jonka tarkoituksena oli perua aikaisemmat 16.12. jätetyt uudistetut hakemukset. Komissio antoi vastauksensa 7.1.2004 jätettyyn hakemukseen 5.4.2004 päivätyllä kirjeellä. Kirjeen liitteenä oli joukko asiakirjoja.

Kantajat väittävät, että kyseinen hallinnollinen menettely paljasti, että kantajille 5.4.2004 päivätyllä kirjeellä luovutettujen asiakirjojen lisäksi on varmasti olemassa joukko asiakirjoja, jotka liittyvät kyseisiin aiheisiin, ja että muitakin asiakirjoja voidaan olettaa olevan olemassa. Kantajien mukaan alkupe-
räinen hakemus koski kaikkia näitä asiakirjoja ja nämä asiakirjat ovat komission hallussa, mutta niitä ei ole luovutettu kantajille. Tämän perusteella kantajat katsovat, että 5.4.2004 päivätty kirje on päätös, jolla evätään oikeus saada tutustua kaikkiin näihin asiakirjoihin ja vaativat kyseisen päätöksen kumoamista. Kantajat vetoavat kanteensa tueksi asetuksen 1049/2001⁽¹⁾ (EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43) 8 artiklan ja yleisesti kyseisen asetuksen rikkomiseen. Kantajat tuovat edelleen esille, että komissio ei ole perustellut, miksi se kieltäytyy antamasta oikeutta tutustua asiakirjoihin, jotka varmasti ovat olemassa, ja että komissio ei myöskään ole vedonnut mihinkään poikkeusperusteeseen, joka oikeuttaisi kieltäytymiseen.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30 päivänä toukokuuta 2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001

Puolan tasavallan 28.6.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-257/04)

(2004/C 251/38)

(Oikeudenkäyntikieli: puola)

Puolan tasavalta on nostanut 28.6.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan

yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan asiamies on Jarosław Pietras.

Puolan tasavalta vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

— kumoaa maataloustuotteiden kaupan osalta toteutettavista siirtymätoimenpiteistä Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltaan, Puolan, Slovenian ja Slovakian liittymisen vuoksi 10 päivänä marraskuuta 2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1972/2003 (EUVL L 293, s. 3), sellaisena kuin se on muutettuna 10.2.2004 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 230/2004 (EUVL L 39, s. 13) ja 20.4.2004 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 735/2004 (EUVL L 114, s. 13), 3 artiklan ja 4 artiklan 3 kohdan ja 5 kohdan kahdeksannen luetelmakohdan

— velvoittaa Euroopan yhteisöjen komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja esittää asetuksen N:o 1972/2003 3 artiklan osalta seuraavat kanneperusteet:

— tavaroiden vapaan liikkuvuuden periaatteen loukkaaminen ottamalla käyttöön erga omnes -tuontitulli, joka ylittää ennen Puolan liittymistä Euroopan unioniin sovellettujen tullien määrän

— komission puuttuva toimivalta sekä Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltaan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan liittymisehtoja ja niiden sopimusten mukautuksia, joihin Euroopan unioni perustuu, koskevan asiakirjan⁽¹⁾ 22 artiklan, 41 artiklan ensimmäisen kohdan ja liitteessä IV olevan 5 osan rikkominen toteuttamalla toimenpiteitä, joilla muutetaan tässä asiakirjassa asetettuja ehtoja, jotka koskevat tulliliiton sääntöjen soveltamista Puolan tasavaltaan

— kansalaisuuteen perustuvan syrjinnän kieltoa koskevan periaatteen loukkaaminen toteuttamalla toimenpiteitä, joiden mukaan Puolan kansalaisia kohdellaan eri tavalla kuin vastaavassa tilanteessa olevia 15 jäsenvaltion yhteisön kansalaisia

— olennaisten menettelymääräysten rikkominen toteuttamalla toimenpiteitä, joita ei ole riittävästi perusteltu

— luottamuksensuojan periaatteen loukkaaminen ottamalla käyttöön edellä mainitussa liittymisasiakirjassa määrättyjen ehtojen vastainen menettelytapa sellaisten tuotteiden osalta, jotka 1.5.2004 olivat väliaikaisessa varastossa, tullimenettelyn kohteena taikka passituksessa laajentuneen yhteisön alueella, ja erityisesti ottamalla käyttöön tullit, jotka ylittävät ennen Puolan liittymistä Euroopan unioniin sovellettujen tullien määrän.

Kantaja esittää asetuksen N:o 1972/2003 4 artiklan 3 kohdan osalta kanneperusteen, joka koskee komission puuttuvaa toimivaltaa, edellä mainitun liittymisasiakirjan 41 artiklan ensimmäisen kohdan rikkomista, suhteellisuusperiaatteen loukkaamista ja kansalaisuuteen perustuvan syrjinnän kieltoa koskevan periaatteen loukkaamista siltä osin kuin riidanalaisella säännöksellä ylitetään yhteisön tullin ja puolalaisen tullin välillä 30.4.2004 voimassa ollut ero.

Kantaja esittää asetuksen N:o 1972/2003 4 artiklan 5 kohdan kahdeksannen luetelmakohdan osalta kanneperusteen, joka koskee komission puuttuvaa toimivaltaa, edellä mainitun liittymisasiakirjan 41 artiklan ensimmäisen kohdan rikkomista ja suhteellisuusperiaatteen loukkaamista siltä osin kuin riidanalainen säännös koskee tuotteita, joiden osalta Puolan tuontitulli oli 30.4.2004 korkeampi tai sama kuin yhteisön tullin, mukaan lukien tuotteet, joiden osalta 1.5.2004 ei ollut todettu ylijäämävarastojen olemassaoloa kansallisella tasolla.

Kaikkien asetuksen N:o 1972/2003 riitautettujen säännösten osalta kantaja esittää kanneperusteen, jonka mukaan komissio on käyttänyt toimivaltaansa väärin toteuttaessaan toimenpiteitä, joiden tosiasiallisena päämääränä ei ollut helpottaa yhteisen maatalouspolitiikan sääntöjen tuleamista voimaan Puolassa, vaan 15 jäsenvaltion yhteisön markkinoiden suojaaminen puolalaisten maataloustuottajien kilpailulta.

(¹) EUVL L 236, 23.9.2003, s. 33.

Puolan tasavallan 28.6.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-258/04)

(2004/C 251/39)

(Oikeudenkäyntikieli: puola)

Puolan tasavalta on nostanut 28.6.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan asiamies on Jarosław Pietras.

Puolan tasavalta vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa sokerialalla sovellettavista siirtymätoimenpiteistä Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Slovenian ja Slovakian unioniin liittymisen vuoksi 14 päivänä tammikuuta 2004 annettun komission asetuksen (EY) N:o 60/2004 (EUVL L 9, s. 8) 5 artiklan, 6

artiklan 1, 2 ja 3 kohdan, 7 artiklan 1 kohdan ja 8 artiklan 1 kohdan a alakohdan

- velvoittaa Euroopan yhteisöjen komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja esittää asetuksen N:o 60/2004 5 artiklan osalta seuraavat kanneperusteet:

- tavaroiden vapaan liikkuvuuden periaatteen loukkaaminen ottamalla käyttöön erga omnes -tuontitulli, joka ylittää ennen Puolan liittymistä Euroopan unioniin sovellettujen tullien määrän
- komission puuttuva toimivalta sekä Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan liittymisehtoja ja niiden sopimusten mukautuksia, joihin Euroopan unioni perustuu, koskevan asiakirjan (¹) 22 artiklan, 41 artiklan ensimmäisen kohdan ja liitteessä IV olevan 5 osan rikkominen toteuttamalla toimenpiteitä, joilla muutetaan tässä asiakirjassa asetettuja ehtoja, jotka koskevat tulliliiton sääntöjen soveltamista Puolan tasavaltaan, ja soveltamalla riidanalaisista säännöistä tuotteisiin, jotka eivät kuulu yhteisen maatalouspolitiikan alaan
- kansalaisuuteen perustuvan syrjinnän kieltoa koskevan periaatteen loukkaaminen toteuttamalla toimenpiteitä, joiden mukaan Puolan kansalaisia kohdellaan eri tavalla kuin vastaavassa tilanteessa olevia 15 jäsenvaltion yhteisön kansalaisia
- olennaisten menettelymääräysten rikkominen toteuttamalla toimenpiteitä, joita ei ole riittävästi perusteltu
- luottamuksensuojan periaatteen loukkaaminen ottamalla käyttöön edellä mainitussa liittymisasiakirjassa määrättyjen ehtojen vastainen menettelytapa sellaisten tuotteiden osalta, jotka 1.5.2004 olivat väliaikaisessa varastossa, tullimenettelyn kohteena taikka passituksessa laajentuneen yhteisön alueella, ja erityisesti ottamalla käyttöön tullit, jotka ylittävät ennen Puolan liittymistä Euroopan unioniin sovellettujen tullien määrän.

Kantaja esittää asetuksen N:o 60/2004 6 artiklan 1 ja 2 kohdan osalta kanneperusteen, joka koskee komission puuttuvaa toimivaltaa ja edellä mainitun liittymisasiakirjan 22 artiklan, 41 artiklan ensimmäisen kohdan ja liitteessä IV olevan 4 osan rikkomista sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001 (²) kannalta siltä osin kuin riidanalaisissa säännöksissä säädetään jalostettujen sokeripitoisten tuotteiden (sokerin ekvivalentti) huomioon ottamisesta komission määrittäessä tavanomaisesta poikkeavien sokeri- ja isoglugoosivarastojen olemassaoloa ja otetaan käyttöön kielto poistaa tavanomaisesta poikkeavat sokeri- ja isoglugoosivarastot jalostettujen sokeripitoisten tuotteiden (sokerin ekvivalentti) viennillä.

Kantaja esittää asetuksen N:o 60/2004 6 artiklan 3 kohdan, 7 artiklan 1 kohdan ja 8 artiklan 2 kohdan a alakohdan osalta kanneperusteen, joka koskee jäsenvaltioiden ja yhteisön toimielinten välisissä suhteissa noudatettavien yhteisvastuuperiaatteen ja vilpittömän mielen periaatteen (EY 10 artikla) loukkamista asettamalla Puolalle riidanalaisilla säännöksillä velvoitteita, joita käytännössä on aivan mahdoton täyttää, ja kieltäytymällä yhteistyöstä ilmenevien vaikeuksien voittamiseksi.

Kaikkien asetuksen N:o 60/2004 riitautettujen säännösten osalta kantaja esittää kanneperusteen, jonka mukaan komissio on käyttänyt toimivaltaansa väärin toteuttaessaan toimenpiteitä, joiden tosiasiallisena päämääränä ei ollut helpottaa yhteisen maatalouspolitiikan sääntöjen tuleamista voimaan Puolassa, vaan 15 jäsenvaltion yhteisön markkinoiden suojaaminen puolalaisten maataloustuottajien kilpailulta.

(¹) EUVL L 236, 23.9.2003, s. 33.

(²) EYVL L 178, s. 1, sellaisena kuin se on muutettuna.

BIC S.A. -nimisen yhtiön 25.6.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan nostama kanne

(Asia T-262/04)

(2004/C 251/40)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

BIC S.A. -niminen yhtiö, kotipaikka Clichy (Ranska), on nostanut 25.6.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan. Kantajan edustajana on avocat Michel-Paul Escande.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 6.4.2004 tekemän päätöksen (asia R 468/2003-4), jossa valituslautakunta on katsonut, että yhteisön tavaramerkin rekisteröintiä koskeva hakemus nro 1 738 392 on hylättävä asetuksen N:o 40/94 7 artiklassa säädetyillä perusteilla, koska BIC on osoittanut, että kyseisen artiklan soveltamisedellytykset täytyvät käsiteltävänä olevassa tapauksessa;
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkki, Savukkeensyöttimen muotoinen jonka rekisteröimistä on kolmiulotteinen tavaramerkki. haettu:

Tavarat tai palvelut: Luokkaan 34 kuuluvat tavarat (tupakointivälineet ja savukkeensyöttimet) — hakemus nro 1 738 392.

Valituslautakunnan käsiteltäväksi saatettu päätös: Tutkija on hylännyt rekisteröinnin.

Valituslautakunnan päätös: Valitus on hylätty.

Kanneperusteet:

Kantaja on osoittanut, että kuluttajat laajalti tunnistavat, että savukkeensyöttimen muoto, jonka rekisteröimistä yhteisön tavaramerkiksi kantaja hakee, kuuluu kantajalle.

Kantaja on osoittanut, että BIC-savukkeensyöttimen muoto on tullut asetuksen N:o 40/94 (EY) 7 artiklassa tarkoitettulla tavalla erottamiskykyiseksi.

BIC S.A. -nimisen yhtiön 25.6.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan nostama kanne

(Asia T-263/04)

(2004/C 251/41)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

BIC S.A. -niminen yhtiö, kotipaikka Clichy (Ranska), on nostanut 25.6.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan. Kantajan edustajana on avocat Michel-Paul Escande.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 6.4.2004 tekemän päätöksen (asia R 468/2003-4) (¹), jossa valituslautakunta on katsonut, että yhteisön tavaramerkin rekisteröintiä koskeva hakemus nro 1 738 566 on hylättävä asetuksen N:o 40/94 7 artiklassa säädetyillä perusteilla, koska BIC on osoittanut, että kyseisen artiklan soveltamisedellytykset täytyvät käsiteltävänä olevassa tapauksessa;
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkki, Savukkeensyöttimen muotoinen jonka rekisteröimistä on kolmiulotteinen tavaramerkki. haettu:

Tavarat tai palvelut: Luokkaan 34 kuuluvat tavarat (tupakointivälineet ja savukkeensyöttimet) — hakemus nro 1 738 566.

Valituslautakunnan käsiteltäväksi saatettu päätös: Tutkija on hylännyt rekisteröinnin.

Valituslautakunnan päätös: Valitus on hylätty.

Kanneperusteet: Kantaja on osoittanut, että kuluttajat laajalti tunnustavat, että savukkeensytyttimen muoto, jonka rekisteröimistä yhteisön tavaramerkiksi kantaja hakee, kuuluu kantajalle.

Kantaja on osoittanut, että BIC-savukkeensytyttimen muoto on tullut asetuksen N:o 40/94 (EY) 7 artiklassa tarkoitetulla tavalla erottamiskykyiseksi.

(¹) Oletettavasti R 469/2003-4.

Brandt Industriesin 7.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-273/04)

(2004/C 251/42)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Brandt Industries -yhtiö, kotipaikka Rueil-Malmaison (Ranska), on nostanut 7.7.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajat ovat asianajajat Niels Dejean ja Christophe Delrieu.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa komission 16.12.2003 tekemän päätöksen vaikeuksissa olevien yritysten ostoon liittyvästä Ranskan tukiohjelmasta, koska päätöksen perustelut ovat puutteelliset EY:n perustamissopimuksen 253 artikla huomioon ottaen ja koska päätöksellä rikotaan 22.3.1999 annetun asetuksen (EY) N:o 659/1999 (¹) 14 artiklaa,

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio katsoi 16.12.2003 tekemässään päätöksessä, että Ranskan yleisen verolain (code général des impôts) 44 f §:n mukainen valtiontukiohjelma on yhteismarkkinoille soveltumaton valtontukea lukuun ottamatta vähämerkityksisiä tukia ja sellaisia tukia, jotka ovat alueellisia valtiontukia koskevien suuntaviivojen tai pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettäviä tukia koskevan poikkeusasetuksen mukaisia. Komissio määräsi Ranskan perimään myönnetty tuet takaisin.

Kantaja riitauttaa komission päätöksen. Kantaja esittää, että päätös on kumottava sillä perusteella, että sitä ei ole perusteltu riittävästi ottaen huomioon EY:n perustamissopimuksen 253 artiklan vaatimukset. Kantajan mukaan komissio itse tunnustaa kyseessä olevassa päätöksessään, että sillä ei ollut käytettävissään yksityiskohtaisia tietoja niistä yrityksistä, joihin Ranskan yleisen verolain 44 f §:n mukaista valtiontukiohjelmaa on sovellettu automaattisesti.

Lisäksi kantaja väittää, että riidanalaisella päätöksellä rikotaan asetuksen (EY) N:o 659/1999 14 artiklaa. Komissio ei kantajan mukaan ole ottanut huomioon sitä, että vaikeuksissa olevien yritysten toiminnan jatkamista varten perustetuille yrityksille tarkoitettujen verotukien ansiosta viimeksi mainitut ovat tehneet suurempia tarjouksia omaisuuseristä kuin mitä ne olisivat tehneet ilman tukia. Kantajan mukaan myönnetty tuki siirtyy osittain tai kokonaan mainittujen omaisuuserien ostohinnan korotuksen kautta velkasaneerauksessa olevan yrityksen velkojille, jolloin kaiken tuen tosiasiallisina saajina ei kantajan mukaan voida pitää yritystoiminnan jatkamista varten perustettuja yrityksiä. Yritystoiminnan jatkamista varten perustetuille yrityksille myönnettyjen tukien palauttaminen ei kantajan mukaan ole tarpeellinen toimenpide kilpailuolosuhteiden palauttamiseksi tukien myöntämistä edeltänyttä tilannetta vastaaviksi, vaan päinvastoin, takaisinmaksun johdosta yritystoiminnan jatkamista varten perustetut yritykset joutuvat kantajan mukaan kilpailun kunnioittamisen periaatteen ja suhteellisuusperiaatteen vastaisella tavalla huonompaan asemaan kuin missä ne olisivat ilman tukia.

(¹) Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen [88] artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL 83, s. 1).

Jabones Pardo, S.A:n 9.7.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (SMHV) vastaan nostama kanne

(Asia T-278/04)

(2004/C 251/43)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Jabones Pardo, S.A., kotipaikka Madrid, on nostanut 9.7.2004 kanteen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (SMHV) vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja José Enrique Astiz Suarez, Madrid.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

— muuttaa riidanalaisessa päätöksessä merkkien ja tuotteiden samankaltaisuudesta tehtyjä päätelmiä, joiden mukaan väite otetaan käsiteltäväksi ja tavaramerkin rekisteröimistä koskeva hakemus hylätään luokkiin 3 ja 5 kuuluvia tuotteita varten

— kumoaa päätöksen, jolla on suoritettu merkeistä ja tuotteista, joita niillä erotetaan, uusi ja oikea vertailu siten, että otetaan huomioon, että "YUPI" ja "YUKI" ovat äärimmäisen samankaltaiset visuaalisesti ja foneettisesti ja että monet tuotteet, joita niillä erotetaan, ovat samoja tai melkein samoja.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija:	QUIMI ROMAR S.L.
Haettu tavaramerkki:	Sanamerkki "YUKI" — hakemus nro I 353 515 luokkiin 3, 5 ja 28 kuuluvia tavaroita varten
Sen tavaramerkki- tai merkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu:	Kantaja
Tavaramerkki- tai merkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu.	Espanjalainen sanamerkki "YUPI" (nro 246 715) luokkaan 3 kuuluvia tavaroita varten (koko luokka, johon kuuluvat kosmeettiset tuotteet, vahat, uutteet ja hampaidenpuhdistusaineet).
Väiteosaston ratkaisu:	Väitteen osittainen hyväksyminen niitä tuotteita varten, joita vastaan se esitettiin; toisin sanoen: "saippuat, hajuvedet, eteeriset öljyt, kosmeettiset tuotteet, hiusvedet, hampaidenpuhdistusaineet" (luokka 3) ja "farmaseuttiset tuotteet ja terveydenhoitotuotteet" (luokka 5).
Valituslautakunnan ratkaisu:	Tavaramerkkihakemuksen esittäjän tekemän valituksen hyväksyminen ja riidanalaisen ratkaisun kumoaminen, koska siinä hyväksyttiin väite siltä osin kuin on kyse "saippuoista, hajuvesistä, eteerisistä öljyistä, kosmeettisista tuotteista, hiusvesistä, hampaidenpuhdistusaineista" (luokka 3) ja "farmaseuttisista tuotteista ja terveydenhoitotuotteista" (luokka 5), ja väitteentekijän tekemän valituksen hylkääminen.
Kanneperusteet:	Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan virheellinen tulkinta.

Italian tasavallan 9.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-282/04)

(2004/C 251/44)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Italian tasavalta, asiamiehenään valtiosiames Gianni De Bellis, on nostanut 9.7.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä yhteisörahoituksen ulkopuolelle 24.4.2004 tehdyn komission päätöksen K(2004) 1706, siltä osin kuin
- siinä on tehty 19 058 682 euron suuruinen korjaus kohtaan "Maaseudun kehittäminen" — toimenpide b. "Nuorten viljelijöiden aloitustuki" Toscanan alueen maaseudun kehittämissuunnitelma
- siinä on tehty vähävaraisille toimitettavan elintarviketuen osalta 2 %:n suuruinen korjaus, jonka määrä on 2 758 501 euroa,
- velvoittaa Euroopan yhteisöjen komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Riidanalaisella päätöksellä yhteisön rahoituksen ulkopuolelle jätetyt menot koskevat kantajan osalta "nuorten viljelijöiden aloitustukea", jota koskevat määräykset sisältyvät Toscanan alueen maaseudun kehittämissuunnitelmaa koskevaan asiakirjaan, joka on hyväksytty 7.9.2000 tehdyllä päätöksellä K(2000)2510, sekä 2 %:n suuruisesta korjauksesta, jota on sovellettu vähävaraisille toimitettavaan elintarviketukeen, jonka osalta komissio väittää, ettei tässä järjestelmässä taata riittäviä takeita valvonnasta.

Kantaja esittää vaatimustensa tueksi seuraavaa:

- nuorten viljelijöiden aloitustuen osalta asetuksen (ETY) N:o 729/70⁽¹⁾ 2 ja 3 artiklan rikkominen, asetuksen (EY) N:o 1750/99⁽²⁾ 35 ja 37 artiklan rikkominen, asetuksen (EY, EURATOM) N:o 2988/95⁽³⁾ 2 artiklan ensimmäisen kohdan rikkominen ja rahoituskorjauksia koskevien periaatteiden loukkaaminen.
- vähävaraisille toimitettavan elintarviketuen osalta edellä mainitun asetuksen (EY) N:o 729/70 2 ja 3 artiklan rikkominen.

⁽¹⁾ Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21 päivänä huhtikuuta 1970 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 729/70 (EYVL L 94, s. 13).

⁽²⁾ Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 23 päivänä heinäkuuta 1999 annettu komission asetus (EY) N:o 1750/1999 (EYVL L 214, s. 31).

⁽³⁾ Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18 päivänä joulukuuta 1995 annettu neuvoston asetus (EY, EURATOM) N:o 2988/95 (EYVL L 312, s. 1).

**UPS Europe NV/SA:n ja UPS Deutschland Inc. & co OHG:n
12.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan
nostama kanne**

(Asia T-284/04)

(2004/C 251/45)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

UPS Europe NV/SA, Bryssel (Belgia), ja UPS Deutschland Inc. & C. OHG ovat nostaneet 12.7.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajat ovat asianajajat T. R. Ottervanger ja A. S. Bijleveld.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission hiljaisen päätöksen olla hyväksymättä heidän 13.4.2004 esitettyä uutta pyyntöään tutustua tiettyihin asiakirjoihin,
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komission 20.3.2001 tekemän päätöksen ⁽¹⁾ mukaan Deutsche Post AG oli rikkonut EY:n perustamissopimuksen 82 artiklaa toiminnallaan postimyöntäjäyriyksille tarjottavien pakettipalvelujen alalla. Päätöksessä Deutsche Post veloitettiin luomaan erillinen kaupallinen pakettipalvelujen alalla toimiva tytäryhtiö sekä läpinäkyvä ja markkinahintoihin perustuva hinnoittelujärjestelmä Deutsche Post AG:n ja tämän tytäryhtiön välillä. Deutsche Post veloitettiin tekemään vuosittain ilmoitus komissiolle näiden sitoumusten täyttämistä. Deutsche Post teki näin kirjeitse 22.5.2003. Kantajat, jotka myös toimivat aktiivisesti samalla liiketoiminta-alalla, pyysivät ja saivat ei-luottamuksellisen version tästä kirjeestä 22.9.2003. Kantajat pyysivät 20.10.2003 komissiolta oikeutta tutustua Deutsche Post AG:n tytäryhtiöltään veloittamiin keskimääräisiin kotimaan kuljetusten hintoihin. Tämä tieto oli peitetty 22.5.2003 päivätyn kirjeen ei-luottamuksellisessa versiossa. Kantajat pyysivät myös oikeutta tutustua raporttiin ja laskelmiin, jotka samaisen kirjeen mukaan oli toimitettu komissiolle 16.11.2001. Pyyntö perustui asetukseen N:o 1049/2001 ⁽²⁾, (EYVL L 145, s. 43). Kantajat toistivat pyyntönsä 18.11.2003 ja esittivät uuden pyynnön 13.4.2004. Komissio vahvisti 21.4.2004 päivätyllä kirjeellä vastaanottaneensa uuden pyynnön ja sanoi kuulevansa Deutsche Postia siitä, mikä tarkalleen olisi kaupallisesti arkaluonteisen tiedon määrä pyydetyissä asiakirjoissa. Asiaan ei sittemmin ole palattu, ja kantajat tulkitsevat tämän niin, että komissio on tehnyt hiljaisen päätöksen olla hyväksymättä heidän pyyntöään tutustua asiakirjoihin, ja he vaativat, että yhteisöjen tuomioistuin kumoaa tämän päätöksen.

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat asetuksen N:o 1049/2001 rikkomiseen väittäen, että yksikään 4 artiklan poikkeuksista ei

sovellu kyseiseen asiaan ja siksi pyyntö tutustua asiakirjoihin olisi tullut hyväksyä. He myös toteavat komission rikkoneen EY:n perustamissopimuksen 253 artiklan mukaista velvollisuutta perustella päätöksensä. Kantajien mukaan komissio rikkoi asetusta N:o 1049/2001 myös siksi, että se ei vastannut säädetyssä aikarajassa eikä esittänyt mitään perusteluita sille, että se eväsi oikeuden tutustua asiakirjoihin. Lopuksi he väittävät, että komissio rikkoi omaa työjärjestystään, sellaisena kuin se on muutettuna 5.12.2001 annetulla komission päätöksellä ⁽³⁾. Kantajien mukaan komission olisi tullut saattaa Deutsche Postin kuuleminen päätökseen ja tehdä päätös 15 työpäivän kuluessa.

⁽¹⁾ EY:n perustamissopimuksen 82 artiklan soveltamisesta (Asia COMP/35.141 — Deutsche Post AG) 20 päivänä maaliskuuta 2001 tehty komission päätös (tiedoksiannettu numerolla K(2001) 728), EYVL L 125, s. 27.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30 päivänä toukokuuta 2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001.

⁽³⁾ EYVL L 345, s. 94.

**Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan
9.7.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan
nostama kanne**

(Asia T-286/04)

(2004/C 251/46)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta on nostanut 9.7.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan asiamiehet ovat R.Thompson, QC, ja barrister S. Grodzinski ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta varainhoitovuonna 2003 rahoitettuja menoja koskevien jäsenvaltioiden tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä tehdyn komission päätöksen 2004/451/EY (tiedoksiannettu numerolla K(2004) 1669) ⁽¹⁾ 2 artiklan siltä osin kuin se koskee seuraavien elimien tilejä: Rural Payments Agency, Department of Agriculture and Rural Development, Forestry Commission ja Countryside Council for Wales,

- määrää, että päätös, jolla Scottish Executive Environmentin ja Rural Affairs Departmentin tilit jätettiin käsittelemättä tilien tarkastamis- ja hyväksymispäätöksessä, on lainvastainen siltä osin kuin se perustuu komission pääosasto VI:n (maatalous) kesäkuussa 1998 antamassa suuntaviiva 8:ssa määritellyn otantamenetelmän noudattamatta jättämiseen.
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komission päätös 2004/451 tehtiin yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1258/1999⁽²⁾ puitteissa. Riidanalaisella 2 artiklalla komissio päätti jättää käsittelemättä kyseisessä päätöksessä muiden muassa niiden maksajavirastojen tilit, jotka kantaja mainitsee, ja käsitellä ne myöhemmässä tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä tehtävässä päätöksessä.

Kantaja väittää, että päätös, jolla kyseessä olevien maksajavirastojen tilit jätettiin käsittelemättä, perustui yksinomaan tai pääasiallisesti sille seikalle, että otantamenetelmä, jota Yhdistyneen kuningaskunnan kansallinen tilintarkastusvirasto käytti vuoden 2003 tilejä koskevien kertomuksen ja todistusten laadinnassa, ei vastaa suuntaviiva 8:ssa käytettäväksi esitettyä otantamenetelmää.

Kanteensa tueksi kantaja tuo ensimmäiseksi esille, että komissiolla ei ole lakisääteistä toimivaltaa vaatia kansallisia varmenuselimiä noudattamaan suuntaviivassa määriteltyä menetelmää silloin, kun se katsoo, että sekä asetuksen (EY) N:o 1258/1999 että asetuksen (EY) 1663/1995⁽³⁾ mukaiset hyväksymisedellytykset ovat täyttyneet. Edelleen kantaja väittää, että komissio on soveltanut väärin lakia tulkittaessaan oman suuntaviivansa sitovaksi lainsäädännöksi. Vaikka vastoin kantajan näkemystä kyseisen suuntaviivan katsottaisiinkin voivan periaatteessa olla sitova säännös, on se kantajan mukaan ainakin epäselvä merkitykseltään ja komission tulkinta siitä loukkaa oikeusvarmuuden periaatetta. Kantaja väittää myös, että ottaen huomioon asian aikaisemmat vaiheet komission menettely sen pyrkiessä saamaan muut noudattamaan omaa tulkintaansa suuntaviiva 8:sta loukkaa luottamuksensuojaa. Kantajan mukaan lisäksi komission pyrkimys määrätä siitä, miten Yhdistyneen kuningaskunnan kansallinen tilintarkastusvirasto käyttää asiantuntemustaan on vastoin EY:n perustamissopimuksen 5 artiklan mukaista toissijaisuusperiaatetta, joka ilmenee myös asetuksen 1663/95 3 artiklan 1 kohdasta. Viimeiseksi kantaja tuo esille, että mikäli komissio tulee esittämään, että riidanalainen päätös perustui muille päätelmille, on päätöksessä ilmeinen arviointivirhe.

⁽¹⁾ EUVL L 155, 30.4.2004, s. 129—133.

⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 103—112.

⁽³⁾ Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 729/70 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä EMOTR:n tukiosaston tilien tarkastamisen ja hyväksymisen osalta 7 päivänä heinäkuuta 1995 annettu komission asetus N:o (EY) N:o 1663/95 (EYVL L 158, 8.7.1995, s. 6).

Kris Van Neyghenin 15.7.2004 alueiden komiteaa vastaan nostama kanne

(Asia T-288/04)

(2004/C 251/47)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Kris Van Neyghen, kotipaikka Tienen (Belgia), on 15.7.2004 nostanut Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen alueiden komiteaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on Dirk Janssens.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa päätöksen 87/03
- kumoaa kaikki kyseiseen päätökseen liittyvät tai siitä seuraavat päätökset
- luokittelee kantajan tasolle B!, vähintään tasolle B4/4
- velvoittaa alueiden komitean korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on 1.12.2002 lähtien ollut alueiden komitean virkamies. Hän riitauttaa 26.3.2003 tehdyn päätöksen, jolla hänet luokiteltiin lopullisesti palkkaluokkaan B5, tasoon 4.

Kannekirjelmänsä tueksi kantaja vetoaa riidanalaisen päätöksen perustelujen puutteellisuuteen, henkilöstösääntöjen 5 artiklan 3 kohdan sekä 31 ja 32 artiklan rikkomiseen sekä yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen.

Caremar S.p.A:n ym. 19.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-292/04)

(2004/C 251/48)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Caremar S.p.A. ym., edustajinaan asianajajat Gian Michele Roberti, Alessandra Franchi ja Guido Bellitti, ovat nostaneet Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa 19.7.2004 kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa kanteen kohteena olevan päätöksen siltä osin kuin siinä katsotaan, että Caremar-, Toremar-, Siremar- ja Saremar –nimisille yhtiöille julkisia palveluja varten myönnettyt tuet ovat perustamissopimuksen 87 artiklassa tarkoitettuja tukia;
- toissijaisesti kumoaa kanteen kohteena olevan päätöksen siltä osin kuin siinä katsotaan, että Caremar-, Toremar-, Siremar- ja Saremar –nimisille yhtiöille julkisia palveluja varten myönnettyt tuet ovat uusia tukia eivätkä jo olemassa olevia tukia;
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut vastaavat asiassa T-265/04, *Adriatica di Navigazione* ym. v. komissio⁽¹⁾ esitettyjä.

⁽¹⁾ Ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa.

**Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaénin
22.7.2004 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama
kanne**

(Asia T-295/04)

(2004/C 251/49)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén, kotipaikka Jaén (Espanja), on nostanut 22.7.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen neuvostoa vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja José Francisco Vázquez Medina, Madrid.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- toteaa neuvoston asetuksen (EY) N:o 864/2004 1 artiklan 7 kohdan pätemättömäksi suoraan lain nojalla
- määrää, että oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Kantaja riitauttaa edellä mainitun säännöksen sillä perusteella, että siinä sisällytetään, vain oliiviöljyä varten, markkinointivuosi 1999/2000 kolmeen muuhun markkinointivuoteen (2000/2001, 2001/2002 ja 2002/2003), joista on säädetty muita maatalouden aloja varten, tuottajille maksettavan suoran tuen määrittämiseksi.

Vaatumustensa tueksi kantaja väittää, että sen lisäksi, että kyseisen säännöksen perustelut ovat puutteelliset ja että siinä laiminlyödään perusteluvollisuutta, siinä myös syrjitään tiettyjä alueita ja hyvin suurta määrää maanviljelijöitä, koska markkinointivuonna 1999/2000 tuotanto Andalusiassa ja ennen kaikkea Jaénissa oli vähäistä. Näin ollen, koska tuen määrä

laskettiin ottamalla huomioon kyseinen markkinointivuosi, Jaénin, Córdobaan ja Granadan oliivinkasvattajille aiheutui vakavaa taloudellista vahinkoa, minkä vuoksi heitä syrjittiin.

Lopuksi kantaja väittää, että harkintavaltaa on käytetty väärin.

**Cristóbal Gallego Martínezin, Benito García Brurgosin ja
Antonio Parras Rosan 22.7.2004 Euroopan unionin
neuvostoa vastaan nostama kanne**

(Asia T-297/04)

(2004/C 251/50)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Cristóbal Gallego Martínez, Benito García Brurgos ja Antonio Parras Rosa, kotipaikka Jaén (Espanja), ovat 22.7.2004 nostaneet Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen neuvostoa vastaan. Kantajien edustajat ovat José Francisco Vázquez Medina, Jaén.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- toteaa neuvoston asetuksen (EY) N:o 864/2004 1 artiklan 7 kohdan pätemättömäksi suoraan lain nojalla
- määrää, että oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-295/04.

**Italian tasavallan 22.7.2004 Euroopan yhteisöjen komis-
siota vastaan nostama kanne**

(Asia T-304/04)

(2004/C 251/51)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Italian tasavalta, asiamiehenään valtionasiamies Antonio Cingolo, on nostanut Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa 22.7.2004 kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa 19.5.2004 tehdyn komission päätöksen K(2004) 1812 lopull., jossa todetaan, että Italian (lain nro 394/1981 nojalla) WAM s.p.a. –nimiselle yhtiölle myöntämät korkotuet, joiden määrä oli 24.4.1996 lukien 104 313,20 euroa ja 9.11.2000 lukien 106 366,60 euroa (valtion tuki nro C 4/2003/ex NN 102/2002) ovat laittomia ja vaaditaan, että ne on palautettava,

— kumoaa kaikki tähän liittyvät ja sitä seuraavat asiakirjat sekä velvoittaa Euroopan yhteisöjen komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Italian tasavalta on riitauttanut Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa 19.5.2004 tehdyn komission päätöksen K(2004) 1812 lopull., jossa todetaan, että Italian (lain nro 394/1981 nojalla) WAM s.p.a. -nimiselle yhtiölle myöntämät korkotuet, joiden määrä oli 24.4.1996 lukien 104 313,20 euroa ja 9.11.2000 lukien 106 366,60 euroa (valtion tuki nro C 4/2003/ex NN 102/2002) ovat laittona ja vaaditaan, että ne on palautettava. Lailla nro 394/1981 tuetaan erityisesti italialaisia yrityksiä, jotka haluavat perustaa tytäryhtiön, myyntiedustustoja, liikkeitä tai varastoja.

Italian tasavalta esittää kanteen tueksi seuraavaa:

- A) Olennaisten muotomääräysten rikkominen, koska puolustautumisoikeuksia on rikottu, avoimuusperiaatetta ja kontradiktorista periaatetta on loukattu ja koska komissio ei ole milloinkaan toimittanut Italialle jäljennöstä kantelusta, jonka nojalla asiaa koskeva menettely aloitettiin.
- B) Olennaisten muotomääräysten rikkominen, koska puolustautumisoikeuksia ja perusteluelvoitetta on rikottu asian puutteellisen tutkimisen vuoksi, ja koska komissio on laiminlyönyt tehdä tarpeelliset selvitykset kantelusta ja sitä seuraavista toimista sille asetuksessa N:o 659/1999⁽¹⁾ myönnetyn tutkintaa koskevan toimivallan avulla.
- C) Tosiseikkojen luonnehdintaa koskeva virhe ja komission asetusten N:o 69/2001⁽²⁾ ja N:o 70/2001⁽³⁾ 1 artiklan b kohdan rikkominen, koska komissio on virheellisesti luokitellut tuen "vientitueksi".
- D) Perusteltua luottamusta ja vilpittömän mielen suojaa koskevien periaatteiden loukkaaminen, koska komissio on riitauttanut sen, ettei tukea ole ilmoitettu, vaikka se oli tietoinen

laista nro 394/1981. Sitä vastoin kyseisten tukien tavoite ei liity suoraan vientiin, vaan niiden pääasiallisena tavoitteena on kansainvälistyminen ulkomailla sijaitsevien kiinteiden tuotantoyksiköiden avulla.

- E) EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen rikkominen ja perustelujen puuttuminen. Tämän osalta todetaan, että komissio ei millään tavalla selosta kanteen kohteena olevassa päätöksessä miksi ja missä määrin kyseessä olevan kaltainen yksittäinen ja määrältään melko vaatimaton tuki voisi vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Vastaaja ei myöskään selosta millään tavalla, minkä seikkojen perusteella se on katsonut, että kyseinen tuki vääristää jäsenvaltioiden välistä kauppaa, erityisesti kun kyseessä on määrältään melko vähäinen tuki.
- F) Asetuksen N:o 69/2001 4 artiklan rikkominen ja perustelujen puuttuminen, koska komissio on soveltanut tätä säännöstä taannehtivasti esillä olevaan asiaan, vaikka siihen on sovellettava aikaisemmin voimassa olleita säännöksiä.
- G) Perustelujen puuttuminen, yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaaminen ja asetusten N:o 69/2001 ja N:o 70/2001 rikkominen, koska komissio on vahvistanut takaisin maksettavan määrän sellaisin perustein, jotka ovat epäasianmukaisia ja virheellisiä.

⁽¹⁾ Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1).

⁽²⁾ EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen 12 päivänä tammikuuta 2001 annettu komission asetus (EY) N:o 69/2001 (EYVL L 10, s. 30).

⁽³⁾ Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettyyn valtiontukeen 12 päivänä tammikuuta 2001 annettu komission asetus (EY) N:o 70/2001 (EYVL L 10, s. 33).

III

(Tiedotteita)

(2004/C 251/52)

Tuomioistuimen viimeisin julkaisu *Euroopan unionin virallinen lehti*

EUVL C 239, 25.9.2004

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 228, 11.9.2004

EUVL C 217, 28.8.2004

EUVL C 201, 7.8.2004

EUVL C 190, 24.7.2004

EUVL C 179, 10.7.2004

EUVL C 168, 26.6.2004

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex:<http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX:<http://europa.eu.int/celex>
